

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
96/C 328/01	Ecu.....	1
96/C 328/02	Lijsten die worden gepubliceerd op grond van artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten	2
96/C 328/03	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.792 — Temic/Leica — ADC JV) ⁽¹⁾	22
96/C 328/04	Steunmaatregelen van de Staten — C 40/96 (NN 69/96) — Italië ⁽¹⁾	23
	Rekenkamer	
96/C 328/05	Accountantsverslag betreffende de rekeningen van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1995	37

II Voorbereidende besluiten

.....

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
	III <i>Bekendmakingen</i>	
	Commissie	
96/C 328/06	Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van Ceuta, Melilla en sommige ACS-Statens.....	47
96/C 328/07	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak nr. IV/M.826 — ESPN/STAR) (1)	48

(1) Voor de EER relevante tekst

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

(96/C 328/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

	31. 10. 1996	oktober ⁽²⁾		31. 10. 1996	oktober ⁽²⁾
Belgische en Luxemburgse frank	39,6941	39,6079	Finse mark	5,76963	5,75156
Deense kroon	7,39636	7,37211	Zweedse kroon	8,35393	8,30499
Duitse mark	1,92661	1,92291	Pond sterling	0,782167	0,793727
Griekse drachme	302,667	301,784	US-dollar	1,27337	1,25841
Peseta	162,342	161,865	Canadese dollar	1,70682	1,70048
Franse frank	6,50246	6,50223	Yen	144,718	141,397
Iers pond	0,781208	0,782308	Zwitserse frank	1,60101	1,58325
Lire	1929,33	1918,52	Noorse kroon	8,12345	8,15901
Gulden	2,15989	2,15714	IJslandse kroon	84,5007	84,3810
Oostenrijkse schilling	13,5563	13,5283	Australische dollar	1,60738	1,58925
Escudo	194,838	194,313	Nieuwzeelandse dollar	1,80109	1,79528
			Zuidafrikaanse rand	5,98801	5,75986

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft telekopieerapparaten met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97 en nr. 296 60 11) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwomrekeningskoersen verstrekken.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).
Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

(²) Het maandgemiddelde van de wisselkoersen van de ecu wordt gepubliceerd aan het einde van elke maand.

Lijsten die worden gepubliceerd op grond van artikel 28 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten

(96/C 328/02)

(Deze lijsten vervangen die welke zijn gepubliceerd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 212 van 18 augustus 1989, bladzijde 12)

LIJST 1

Lijst van de met de afgifte van de invoercertificaten belaste instanties

Instanties	Bevoegdheden
<p>1. BELGIË</p> <p>Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Rue de Trèves 82 B-1040 Bruxelles</p> <p>Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) Trierstraat 82 B-1040 Brussel</p>	Alle certificaten
<p>2. DENEMARKEN</p> <p>EU-direktoratet Kampmannsgade 3 DK-1780 København V</p>	Alle certificaten
<p>3. DUITSLAND</p> <p>Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung Adickesallee 40 D-60322 Frankfurt/Main</p>	Alle certificaten
<p>4. GRIEKENLAND</p> <p>Diefthinsi Diachirissis Agoron Georgicon Proionton (DIDAGEP) Odos Aharnon 241 GR-10446 Athina</p>	Alle certificaten
<p>5. SPANJE</p> <p>1. Ministerio de Economía y Hacienda Dirección General de Comercio Exterior Paseo de la Castellana, 162 E-28071 Madrid</p> <p>2. Direcciones Territoriales y Provinciales de Comercio</p>	<p>Alle certificaten</p> <p>Alle certificaten</p>
<p>6. FRANKRIJK</p> <p>1. Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) 21, avenue Bosquet F-75341 Paris Cedex 07</p>	<p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 (sector granen)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 3072/95 (sector rijst)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 804/68 voor producten als bedoeld in artikel 1, onder j), van deze verordening (sector melk en zuivelproducten)</p>

Instanties	Bevoegdheden
2. Société interprofessionnelle des oléagineux protéagineux et cultures textiles (SIDO) 174, avenue Victor-Hugo F-75116 Paris	Certificaten op grond van artikel 2 van Verordening nr. 136/66/EEG (sector oliën en vetten)
3. Fonds d'intervention et de régularisation du marché du sucre (FIRS) 120, boulevard de Courcelles F-75017 Paris	Certificaten op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (sector suiker)
4. Office national interprofessionnel des vins (Onivins) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris	Certificaten op grond van artikel 52 van Verordening (EEG) nr. 822/87 (sector wijn)
5. Ministère de l'agriculture, de la pêche et de l'alimentation Direction de la production et des échanges Bureau des affaires juridiques et du marché intérieur 3, rue Barbet-de-Jouy F-75007 Paris	<ul style="list-style-type: none"> — Certificaten op grond van Verordening (EEG) nr. 3013/89 en van de Verordeningen (EG) nr. 1439/95 en (EG) nr. 1440/95 (sector schape- en geitenvlees) — Certificaten op grond van de Verordeningen (EG) nr. 1432/94, (EG) nr. 1590/94, (EG) nr. 2676/94, (EG) nr. 1486/95 en (EG) nr. 2305/95 (sector varkensvlees) — Certificaten op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 2699/93, (EG) nr. 1431/94, (EG) nr. 1559/94, (EG) nr. 1474/95 en (EG) nr. 1866/95 (sector pluimvee)
6. Receveurs régionaux des douanes (de adressen zijn vermeld in bijlage A) met uitzondering van Guyane (bevoegdheid van Service de la Préfecture)	<ul style="list-style-type: none"> — Certificaten op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 804/68 voor produkten als bedoeld in artikel 1, onder a) tot en met h), van deze verordening (sector melk en zuivelprodukten) — Certificaten op grond van artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 805/68 (sector rundvlees) — Certificaten op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 1740/90 en (EEG) nr. 1741/90 (contingenten vlees van pluimvee en varkensvlees van oorsprong uit de ACS-Staten en de LGO)
7. Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) 164, rue de Javel F-75015 Paris	<ul style="list-style-type: none"> — Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte produkten) — Certificaten op grond van artikel 22 van Verordening (EEG) nr. 1035/72 (sector verse groenten en fruit)
8. Groupement national interprofessionnel des semences (GNIS) 44, rue du Louvre F-75001 Paris	Certificaten op grond van artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1117/79 (maïs- en sorghohybriden voor zaaidoeleinden)
9. Office de développement de l'économie agricole des départements d'outre-mer (ODEADOM) 28, boulevard de Grenelle F-75737 Paris Cedex 15	Certificaten op grond van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 404/93 (sector bananen)
7. IERLAND Department of Agriculture, Food and Forestry Kildare Street IRL-Dublin 2	Alle certificaten
8. ITALIË Ministero del Commercio con l'estero DG importazioni-esportazioni viale America — EUR I-00144 Roma	Alle certificaten

Instanties	Bevoegdheden
<p>9. LUXEMBURG</p> <p>Direction des douanes et accises Division „Douane/Valeur” 26, place de la Gare L-1616 Luxembourg</p>	<p>Alle certificaten</p>
<p>10. NEDERLAND</p> <p>1. Produktschap voor Margarine, Vetten en Oliën Ampèrelaan 4d Postbus 3095 NL-2280 GB Rijswijk</p> <p>2. Produktschap voor Zuivel Sir Winston Churchilllaan 275 NL-2288 EA Rijswijk</p> <p>3. Produktschappen voor Pluimvee en Eieren, Vee en Vlees Sir Winston Churchilllaan 275 NL-2288 EA Rijswijk</p> <p>4. Produktschap voor Groenten en Fruit Bezuidenhoutseweg 153 NL-2509 LK 's-Gravenhage</p> <p>5. Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten Stadhoudersplantsoen 12 NL-2517 JL 's-Gravenhage</p> <p>6. Produktschap Vis Treubstraat 17 Postbus 72 NL-2280 AG Rijswijk</p>	<p>Certificaten op grond van artikel 2 van Verordening nr. 136/66/EEG (sector oliën en vetten)</p> <p>Certificaten op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 804/68 (sector melk en zuivelprodukten)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 805/68 en van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1445/95 (sector rundvlees)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 3013/89 (sector schape- en geitenvlees)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2783/75 (albumine)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 (sector varkensvlees)</p> <p>— Certificaten op grond van de artikelen 3 en 6 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 (sector eieren)</p> <p>— Certificaten op grond van de artikelen 3 en 6 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 (sector vlees van pluimvee)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte produkten)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 52 van Verordening (EEG) nr. 822/87 (wijnbouwprodukten van de GN-codes 0806 10 93 tot en met 0806 10 97 en 2009 60)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 404/93 (sector bananen)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 (sector granen)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 3072/95 (sector rijst)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (sector suiker)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 52 van Verordening (EEG) nr. 822/87 (sector wijn, met uitzondering van de produkten van de GN-codes 0806 10 93 tot en met 0806 10 97 en 2009 60)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2358/71 en van artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1117/79 (sector zaaizaad)</p> <p>Certificaten op grond van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3900/92 (sector visserij)</p>
<p>11. OOSTENRIJK</p> <p>1. Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft Stubenring 12 A-1012 Wien</p>	<p>— Certificaten op grond van artikel 52 van Verordening (EEG) nr. 822/87 (sector wijn)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 404/93 (sector bananen)</p>

Instanties	Bevoegdheden
2. Agrarmarkt Austria Dresdner Straße 70 A-1200 Wien	Alle andere certificaten
12. PORTUGAL 1. Ministério da Economia Direcção-Geral do Comércio Direcção de Serviços de Licenciamento do Comércio Externo Avenida da República, n.º 79 P-1094 Lisboa Codex 2. <i>Azoren</i> Secretaria Regional da Juventude, Emprego, Comércio, Indústria e Energia Direcção Regional do Comércio, Indústria e Energia Rue Dr. Gil Mont'Alverne Sequeira, n.º 41 P-9500 Ponta Delgada 3. <i>Madeira</i> Secretaria Regional da Economia e da Cooperação Externa Direcção Regional do Comércio e Indústria Avenida do Mar e das Comunidades Madeirenses, n.º 23, 1.º P-9000 Funchal	Alle certificaten Alle certificaten Alle certificaten
13. FINLAND Tullihallitus PL 512 SF-00101 Helsinki	Alle certificaten
14. ZWEDEN 1. Fiskeriverket Box 423 S-401 26 Göteborg 2. Statens Jordbruksverk (SJV) Vallgatan 8 S-551 82 Jönköping	Certificaten op grond van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3900/92 (visserij- sector) Alle andere certificaten
15. VERENIGD KONINKRIJK Intervention Board Executive Agency External Trade Division Lancaster House Hampshire Court UK-Newcastle upon Tyne NE4 7YH	Alle certificaten

LIJST 2

Lijst van de instanties belast met de afgifte van de uitvoercertificaten of van de certificaten inzake voorfixatie van de restitutie

Instanties	Bevoegdheden
1. BELGIË Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Rue de Trèves 82 B-1040 Bruxelles Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) Trierstraat 82 B-1040 Brussel	Alle certificaten
2. DENEMARKEN EU-direktoratet Kampmannsgade 3 DK-1780 København V	Alle certificaten
3. DUITSLAND Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung Adickesallee 40 D-60322 Frankfurt/Main	Alle certificaten
4. GRIEKENLAND Diefthinsi Diachirissis Agoron Georgicon Proionton (DIDAGEP) Odos Aharnon 241 GR-10446 Athina	Alle certificaten
5. SPANJE 1. Ministerio de Economía y Hacienda Dirección General de Comercio Exterior Paseo de la Castellana, 162 E-28071 Madrid 2. Direcciones Territoriales y Provinciales de Comercio	Alle certificaten Alle certificaten
6. FRANKRIJK 1. Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) 21, avenue Bosquet F-75341 Paris Cedex 07 2. Société interprofessionnelle des oléagineux protéagineux et cultures textiles (SIDO) 174, avenue Victor-Hugo F-75116 Paris 3. Fonds d'intervention et de régularisation du marché du sucre (FIRS) 120, boulevard de Courcelles F-75017 Paris	— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 (sector granen) — Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 3072/95 (sector rijst) — Certificaten op grond van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1222/94 (sector verwerkte producten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen) voor producten die onder Verordening (EG) nr. 3072/95 of Verordening (EEG) nr. 1766/92 vallen Certificaten op grond van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 136/66/EEG (sector oliën en vetten) — Certificaten op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (sector suiker) — Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte producten met toegevoegde suiker) — Certificaten op grond van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1222/94 (sector verwerkte producten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen) voor basisproducten die onder Verordening (EEG) nr. 1785/81 vallen

Instanties	Bevoegdheden
<p>4. Office national interprofessionnel du lait et des produits laitiers (Onilait) 2, rue Saint-Charles F-75740 Paris Cedex 15</p> <p>5. Office national interprofessionnel des viandes et de l'élevage (Ofival) 80, avenue des Terroirs-de-France F-75607 Paris Cedex 12</p> <p>6. Office national interprofessionnel des vins (Onivins) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris</p> <p>7. Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) 164, rue de Javel F-75015 Paris</p>	<p>— Certificaten op grond van Verordening (EG) nr. 1466/95 (sector melk en zuivelprodukten)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1222/94 (sector verwerkte produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen) voor de basisprodukten die onder Verordening (EEG) nr. 804/68 vallen</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1222/94 (sector verwerkte produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 (sector varkensvlees)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 5 bis van Verordening (EEG) nr. 885/68 en certificaten op grond van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1445/95 (sector rundvlees)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 (sector eieren)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 (sector vlees van pluimvee)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3388/81 (sector wijn)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 13, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte produkten zonder toegevoegde suiker)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 22 van Verordening (EEG) nr. 1035/72 (sector verse groenten en fruit)</p>
<p>7. IERLAND</p> <p>Department of Agriculture, Food and Forestry Kildare Street IRL-Dublin 2</p>	<p>Alle certificaten</p>
<p>8. ITALIË</p> <p>Ministero del Commercio con l'estero DG importazioni-espportazioni viale America — EUR I-00144 Roma</p>	<p>Alle certificaten</p>
<p>9. LUXEMBURG</p> <p>Office des licences 21, rue Philippe II L-2011 Luxembourg</p>	<p>Alle certificaten</p>
<p>10. NEDERLAND</p> <p>1. Produktschap voor Margarine, Vetten en Oliën Ampèrelaan 4d Postbus 3095 NL-2280 GB Rijswijk</p> <p>2. Produktschap voor Zuivel Sir Winston Churchillaan 275 NL-2288 EA Rijswijk</p> <p>3. Produktschap voor Groenten en Fruit Bezuidenhoutseweg 153 NL-2509 LK 's-Gravenhage</p>	<p>Certificaten op grond van artikel 2 van Verordening nr. 136/66/EEG (sector oliën en vetten)</p> <p>Certificaten op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1466/95 (sector melk en zuivelprodukten) met uitzondering van produkten die onder GN-code ex 2309 vallen</p> <p>Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte produkten)</p>

Instanties	Bevoegdheden
<p>4. Hoofdprodukschap voor Akkerbouwprodukten Stadhoudersplantsoen 12 NL-2517 JL 's-Gravenhage</p> <p>5. Produktschappen voor Pluimvee en Eieren, Vee en Vlees Sir Winston Churchillaan 275 NL-2288 EA Rijswijk</p>	<p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 (sector granen)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 3072/95 (sector rijst)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (sector suiker en isoglucose)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1222/94 (sector produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1466/95 voor de produkten die onder GN-code ex 2309 vallen</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 52 van Verordening (EEG) nr. 822/87</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 805/68 en de artikelen 7 en 12 van Verordening (EG) nr. 1445/95 (sector rundvlees)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 (sector varkensvlees)</p> <p>— Certificaten op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 3013/89 (sector schape- en geitevlees)</p> <p>— Certificaten op grond van de artikelen 3 en 6 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 (sector eieren)</p> <p>— Certificaten op grond van de artikelen 3 en 6 van Verordening (EEG) nr. 2777/75 (sector vlees van pluimvee)</p>
<p>11. OOSTENRIJK</p> <p>1. Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft Stubenring 12 A-1012 Wien</p> <p>2. Agrarmarkt Austria Dresdner Straße 70 A-1200 Wien</p>	<p>Certificaten op grond van artikel 52 van Verordening (EEG) nr. 822/87 (sector wijn)</p> <p>Alle andere certificaten</p>
<p>12. PORTUGAL</p> <p>1. Ministério da Economia Direcção-Geral do Comércio Direcção de Serviços de Licenciamento do Comércio Externo Avenida da República, n° 79 P-1094 Lisboa Codex</p> <p>2. Azoren Secretaria Regional da Juventude, Emprego, Comércio, Indústria e Energia Direcção Regional do Comércio, Indústria e Energia Rua Dr. Gil Mont'Alverne Sequeira, n° 41 P-9500 Ponta Delgada</p> <p>3. Madeira Secretaria Regional da Economia e da Cooperação Externa Direcção Regional do Comércio e Indústria Avenida do Mar e das Comunidades Madeirenses, n° 23, 1° P-9000 Funchal</p>	<p>Alle certificaten</p> <p>Alle certificaten</p> <p>Alle certificaten</p>

Instanties	Bevoegdheden
13. FINLAND Maa- ja metsätalousministeriö Interventioyksikkö/Puutarhayksikkö PL 232 Kluuvikatu 4A SF-00171 Helsinki	Alle certificaten
14. ZWEDEN Statens Jordbruksverk (SJV) Vallgatan 8 S-551 82 Jönköping	Alle certificaten
15. VERENIGD KONINKRIJK Intervention Board Executive Agency External Trade Division Lancaster House Hampshire Court UK-Newcastle upon Tyne NE4 7YH	Alle certificaten

LIJST 3

Lijst van instanties die belast zijn met de afgifte van de uittreksels van invoer- of uitvoercertificaten of van de certificaten inzake voorfixatie van de restitutie

BELGIË DENEMARKEN	} Instanties belast met de afgifte van de overeenkomstige certificaten (zie lijsten 1 en 2)
DUITSLAND FRANKRIJK	} i) Instanties belast met de afgifte van de overeenkomstige certificaten (zie lijsten 1 en 2) ii) Douanekantoren
GRIEKENLAND SPANJE IERLAND ITALIË LUXEMBURG NEDERLAND OOSTENRIJK PORTUGAL FINLAND ZWEDEN VERENIGD KONINKRIJK	} Instanties belast met de afgifte van de overeenkomstige certificaten (zie lijsten 1 en 2)

LIJST 4

Lijst van de instanties belast met de inning van de belastingen bij invoer en de heffingen bij uitvoer en met de uitbetaling van de restituties voor landbouwprodukten

I. INNING VAN DE BELASTINGEN BIJ INVOER EN DE HEFFINGEN BIJ UITVOER

Instanties	Bevoegdheden
1. BELGIË Ministère des finances/Ministerie a Financiën Douanekantoren/Bureaux de douane	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
2. DENEMARKEN Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
3. DUITSLAND 1. Douanekantoren 2. Hauptzollamt Hamburg-Jonas Holzbrücke 8 D-20459 Hamburg	Alle belastingen bij invoer Alle heffingen bij uitvoer
4. GRIEKENLAND Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
5. SPANJE Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
6. FRANKRIJK Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
7. IERLAND Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
8. ITALIË Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
9. LUXEMBURG Kantoren voor Douane en Accijnzen	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
10. NEDERLAND 1. De instanties (produktschappen) vermeld in lijst 1, punt 10 2. Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer volgens de bevoegdheidsverdeling op het gebied van afgifte van certificaten, met uitzondering van de belastingen bij invoer als bedoeld in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte produkten) — Belastingen bij invoer bedoeld in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte produkten) — Andere belastingen, op aanvraag van de belanghebbenden
11. OOSTENRIJK Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
12. PORTUGAL Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
13. FINLAND Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer en heffingen bij uitvoer
14. ZWEDEN 1. Douanekantoren	Alle belastingen bij invoer

Instanties	Bevoegdheden
2. Generaltullstyrelsen (GTS) Box 2267 S-103 17 Stockholm	Alle heffingen bij uitvoer
15. VERENIGD KONINKRIJK	
1. HM Customs and Excise Operations Compliance, Division 4, Branch B (OCD4B) 3rd Floor South 61 Victoria Avenue Southend-on-Sea UK-Essex SS99 3LN	Alle belastingen bij invoer
2. Intervention Board External Trade Division Lancaster House Hampshire Court UK-Newcastle upon Tyne NE4 7YH	Alle heffingen bij uitvoer

II. UITBETALING VAN DE UITVOERRESTITUTIES

Instanties	Bevoegdheden
1. BELGIË Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Rue de Trèves 82 B-1040 Bruxelles Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB) Trierstraat 82 B-1040 Brussel	Alle restituties
2. DENEMARKEN EU-direktoratet Kampmannsgade 3 DK-1780 København V	Alle restituties
3. DUITSLAND Hauptzollamt Hamburg-Jonas Holzbrücke 8 D-20459 Hamburg	Alle restituties
4. GRIEKENLAND Diefthinsi Diachirissis Agoron Georgicon Proionton (DIDAGEP) Odos Aharnon 241 GR-10446 Athina	Alle restituties
5. SPANJE	
1. Dirección General de Mercados Pesqueros José Ortega y Gasset, 57 E-28006 Madrid	Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 3759/92 (sector visserijproducten)
2. Fondo Español de Garantía Agrícola (FEGA) Beneficencia, 8 E-28004 Madrid	Alle andere restituties

Instanties	Bevoegdheden
<p>6. FRANKRIJK</p> <p>1. Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) 21, avenue Bosquet F-75426 Paris Cedex 07</p> <p>2. Office national interprofessionnel du lait et des produits laitiers (Onilait) 2, rue Saint-Charles F-75740 Paris Cedex 15</p> <p>3. Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflor) 164, rue de Javel F-75015 Paris</p> <p>4. Société interprofessionnelle des oléagineux protéagineux et cultures textiles (SIDO) 174, avenue Victor-Hugo F-75116 Paris</p> <p>5. Fonds d'intervention et de régularisation du marché du sucre (FIRS) 120, boulevard de Courcelles F-75017 Paris</p> <p>6. Office national interprofessionnel des viandes et de l'élevage (Ofival) 80, avenue des Terroirs-de-France F-75607 Paris Cedex 12</p> <p>7. Office national interprofessionnel des vins (Onivins) 232, rue de Rivoli F-75001 Paris</p> <p>8. Fonds d'intervention et d'organisation des marchés des produits de la pêche maritime et de la conchyliculture 11, rue Anatole-de-la-Forge F-75017 Paris</p>	<p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 1766/92 (sector granen)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EG) nr. 3072/95 (sector rijst)</p> <p>— Restituties voor basisprodukten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die onder bijlage B hieronder vallen (sector verwerkte produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 804/68 (sector melk en zuivelprodukten)</p> <p>— Restituties voor basisprodukten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die onder bijlage B hieronder vallen (sector verwerkte produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen)</p> <p>Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 1035/72 (sector groenten en fruit)</p> <p>Restituties op grond van Verordening nr. 136/66/EEG (sector oliën en vetten)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 1785/81 (sector suiker)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 426/86 (sector op basis van groenten en fruit verwerkte produkten)</p> <p>— Restituties voor basisprodukten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die onder bijlage B hieronder vallen (sector verwerkte produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 2759/75 (sector varkensvlees)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 805/68 (sector rundvlees)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 2771/75 (sector eieren)</p> <p>— Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 2777/75 (sector vlees van pluimvee)</p> <p>— Restituties voor basisprodukten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die onder bijlage B hieronder vallen (sector verwerkte produkten die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen)</p> <p>Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 822/87 (sector wijn)</p> <p>Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 3759/92 (sector visserijprodukten)</p>
<p>7. IERLAND</p> <p>Department of Agriculture, Food and Forestry Kildare Street IRL-Dublin 2</p>	<p>Alle restituties</p>
<p>8. ITALIË</p> <p>Dipartimento Dogane E.I.I. Direzione compartimentale per le Contabilità Centralizzate via Carucci, 71 I-00143 Roma</p>	<p>Alle restituties</p>

Instanties	Bevoegdheden
9. LUXEMBURG Office des licences 21, rue Philippe II L-2011 Luxembourg	Alle restituties
10. NEDERLAND 1. De instanties (produkschappen) vermeld in lijst 2, punt 10 2. Produktschap voor Groenten en Fruit Bezuidenhoutseweg 153 NL-2509 LK 's-Gravenhage 3. Produktschappen voor Pluimvee en Eieren, Vee en Vlees Sir Winston Churchilllaan 275 NL-2288 EA Rijswijk 4. Produktschap voor Vis en Visprodukten Treubstraat 17 Postbus 72 NL-2280 AB Rijswijk	Restituties volgens de bevoegdheidsverdeling op het gebied van het opstellen van certificaten Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 1035/72 (sector groenten en fruit) — Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 2759/75 (sector varkensvlees) — Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 2771/75 (sector eieren) — Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 2777/75 (sector vlees van pluimvee) Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 3759/92 (sector visserijprodukten)
11. OOSTENRIJK Zollamt Salzburg/Erstattungen Walsberg 25 A-5071 Salzburg	Alle restituties
12. PORTUGAL 1. Instituto Português de Conservas e Pescado — IPCP Secretaria de Estado das Pescas Ministério da Agricultura, Pescas e Alimentação Avenida 24 de Julho, n° 76 P-1109 Lisboa Codex 2. Instituto Nacional de Intervenção et Garantia Agrícola — INGA Ministério da Agricultura, Pescas e Alimentação Avenida António Augusto de Aguiar, n° 25, 3° P-1000 Lisboa	Restituties op grond van Verordening (EEG) nr. 3759/92 (sector visserijprodukten) Alle andere restituties
13. FINLAND Maa- ja metsätalousministeriö Interventioyksikkö PL 232 Kluuvikatu 4A SF-00171 Helsinki	Alle restituties
14. ZWEDEN Statens Jordbruksverk (SJV) Vallgatan 8 S-551 82 Jönköping	Alle restituties
15. VERENIGD KONINKRIJK Intervention Board Executive Agency External Trade Division Lancaster House Hampshire Court UK-Newcastle upon Tyne NE4 7YH	Alle restituties

BIJLAGE A

Lijst van de regionale ontvangkantoren van de Franse douane

Directie	Adres
AUVERGNE	8, rue Rabanese Boîte postale 15 F-60333 Clermont-Ferrand Cedex
BASSE-NORMANDIE	Hôtel des douanes 44, quai de Vendevre Boîte postale 3131 F-14072 Caen Cedex
BAYONNE	Cité administrative Rue Jules-Labat Boîte postale 2 F-64109 Bayonne Cedex
BORDEAUX	1, quai de la Douane Boîte postale 60 F-33024 Bordeaux Cedex
BOURGOGNE	12, rue de Montmartre Boîte postale 1508 F-21033 Dijon Cedex
BRETAGNE	8, cours des Alliés Boîte postale 2010 F-35040 Rennes Cedex
CENTRE	Parc d'activité „Les Vallées” Boîte postale 214 F-45401 Fleury-les-Aubrais Cedex
CHAMBÉRY	4, rue J. P. Veyrat Boîte postale 1154 F-73011 Chambéry Cedex
CHAMPAGNE-ARDENNE	25, rue Gutenberg Boîte postale 2723 F-51056 Reims Cedex
CORSE	1, rue Impératrice-Eugénie Boîte postale 201 F-20200 Toga-Bastia
DUNKERQUE	104, rue de l'École-Maternelle Boîte postale 6531 F-69386 Dunkerque Cedex
FRANCHE-COMTÉ	38, rue Megevand F-25031 Besançon Cedex
GUADELOUPE	51, rue du Docteur-Pitat F-97100 Basse-Terre
LE HAVRE	195, chaussée du 24 ^e -Territorial Boîte postale 26 F-76083 Le Havre Cedex

Directie	Adres
LÉMAN	38, avenue des Îles Boîte postale 517 F-74014 Annecy Cedex
LILLE	93, boulevard Carnot Boîte postale 683 F-59033 Lille Cedex
LYON	6, rue Charles-Biennier Boîte postale 2310 F-69216 Lyon Cedex 02
MARSEILLE	48, avenue Robert-Schuman F-13224 Marseille Cedex 1
MARTINIQUE	Rue Carlos-Finlay, ermitage Boîte postale 629 F-97261 Port-de-France Cedex
METZ	18, boulevard Clémenceau Boîte postale 411 F-57018 Metz Cedex 1
MIDI-PYRÉNÉES	55, grande rue Saint-Michel Boîte postale 4357 F-31054 Toulouse Cedex
MONTPELLIER	Hôtel des douanes 18, rue Paul-Brousse F-34056 Montpellier Cedex
MULHOUSE	63, rue Franklin Boîte postale 3147 F-68063 Mulhouse Cedex
NANCY	Hôtel des finances Rue Cyfflé Boîte postale CO 061 F-54036 Nancy Cedex
NICE	6, rue Rotschild F-06008 Nice Cedex 01
ORLY	7, allée du Commandant-Mouchotte Orlytech F-91781 Wissous Cedex
PARIS	14, rue Yves-Toudic F-75010 Paris
PARIS-EST	9, cours de l'Arche-Guédon Boîte postale 115 77207 Marne-la-Vallée Cedex 1
PARIS-OUEST	5, rue Volta Boîte postale 46 78103 Saint-Germain-en-Laye Cedex
PAYS DE LA LOIRE	27, rue Gabriel-Péri Boîte postale 702 F-44027 Nantes Cedex 04

Directie	Adres
PERPIGNAN	7, avenue Pierre-Cambres Boîte postale 1069 F-66102 Perpignan Cedex
PICARDIE	39, rue Pierre-Rollin Boîte postale 009 F-80091 Amiens Cedex
POITIERS	23, boulevard du Grand-Cerf Boîte postale 545 F-86020 Poitiers Cedex
PROVENCE	Hôtel des douanes Boulevard Château-Double F-13098 Aix-en-Provence Cedex 02
RÉUNION	6 bis, rue de l'Artillerie F-97488 Saint-Denis Cedex
ROISSY-EN-FRANCE	Aéroport Charles-de-Gaulle 6, rue des Bruyères Boîte postale 5720 F-95701 Roissy-en-France Cedex
ROUEN	Hôtel des douanes 13, avenue du Mont-Riboudet Boîte postale 4084 F-76022 Rouen Cedex
STRASBOURG	11, avenue de la Liberté Boîte postale 1004 F-67070 Strasbourg Cedex
VALENCIENNES	47, boulevard Watteau Boîte postale 459 F-59322 Valenciennes Cedex

BIJLAGE B

In Frankrijk bevoegde instanties voor de uitbetaling van de restituties in de sector van produkten uitgevoerd in de vorm van goederen welke niet onder bijlage II van het Verdrag vallen

GN-code	ONIC	FIRS	Onilait	Ofival
0403 10 51			×	
0403 10 53			×	
0403 10 59			×	
0403 10 91			×	
0403 10 93			×	
0403 10 99			×	
0103 90 71			×	
0403 90 73			×	
0403 90 79			×	
0403 90 91			×	
0403 90 93			×	
0403 90 99			×	
0405 20 10			×	
0405 20 30			×	
0710 40 00	×			
0711 90 30	×			
1302 31 00	× (1)	× (1)		
1302 32 10	× (1)	× (1)		
1302 32 90	× (1)	× (1)		
1302 39 00	× (1)	× (1)		
1517 10 10			×	
1517 90 10			×	
1518 00 10	×			
1520 00 00	× (1)	× (1)		
1702 50 00		×		
1702 90 10	× (1)	× (1)		
1704 10 11		×		
1704 10 19		×		
1704 10 91		×		
1704 10 99		×		
1704 90 30		×		
1704 90 51		×		
1704 90 55		×		
1704 90 61		×		
1704 90 65		×		
1704 90 71		×		
1704 90 75		×		
1704 90 81		×		
1704 90 99		×		
1806 10 15		×		
1806 10 20		×		
1806 10 30		×		
1806 10 90		×		
1806 20 10			×	
1806 20 30			×	
1806 20 50			×	
1806 20 70			×	
1806 20 80			×	
1806 20 95			×	
1806 31 00		×		
1806 32 10		×		
1806 32 90		×		
1806 90 11		×		
1806 90 19		×		

GN-code	ONIC	FIRS	Onilait	Ofival
1806 90 31		x		
1806 90 39		x		
1806 90 50		x		
1806 90 60			x	
1806 90 70			x	
1806 90 90			x	
1901 10 00	x ⁽²⁾		x ⁽²⁾	
1901 20 00	x ⁽²⁾		x ⁽²⁾	
1901 90 11	x			
1901 90 19	x			
1901 90 91	x ⁽⁴⁾		x ⁽⁴⁾	
1901 90 99	x ⁽⁴⁾		x ⁽⁴⁾	
1902 11 00	x			
1902 19 10	x			
1902 19 90	x			
1902 20 91	x			
1902 20 99	x			
1902 30 10	x			
1902 30 90	x			
1902 40 10	x			
1902 40 90	x			
1903 00 00	x			
1904 10 10	x			
1904 10 30	x			
1904 10 90	x			
1904 20 10	x			
1904 20 91	x			
1904 20 95	x			
1904 20 99	x			
1904 90 10	x			
1904 90 90	x			
1905 10 00	x			
1905 20 10		x		
1905 20 30		x		
1905 20 90		x		
1905 30 11		x		
1905 30 19		x		
1905 30 30		x		
1905 30 51		x		
1905 30 59		x		
1905 30 91		x		
1905 30 99		x		
1905 40 10	x			
1905 40 90	x			
1905 90 10	x			
1905 90 20	x			
1905 90 30	x			
1905 90 40	x			
1905 90 45	x			
1905 90 55	x			
1905 90 60	x			
1905 90 90	x			
2001 90 30	x			
2001 90 40	x			
2004 10 91	x			
2004 90 10	x			
2005 20 10	x			
2005 80 00	x			

GN-code	ONIC	FIRS	Onilait	Ofival
2008 11 10	x			
2008 91 00	x			
2008 99 85	x			
2008 99 91	x			
2101 11 11		x		
2101 11 19		x		
2101 12 92		x		
2101 12 98		x		
2101 20 20		x		
2101 20 92		x		
2101 20 98		x		
2101 30 11	x			
2101 30 19	x			
2101 30 91	x			
2101 30 99	x			
2102 10 31		x		
2102 10 39		x		
2102 20 11		x		
2102 20 19		x		
2103 10 00		x		
2103 20 00		x		
2103 90 10		x		
2103 90 30		x		
2103 90 90		x		
2104 10 10	x			
2104 10 90	x			
2105 00 10			x	
2105 00 91			x	
2105 00 99			x	
2106 10 20			x	
2106 10 80			x	
2106 10 90			x	
2106 90 10			x	
2106 90 92		x		
2106 90 98		x ⁽⁵⁾	x ⁽⁵⁾	
2202 10 00		x		
2202 90 10	x ⁽⁶⁾	x ⁽⁶⁾		
2202 90 91			x	
2202 90 95			x	
2202 90 99			x	
2203 00 01	x			
2203 00 09	x			
2203 00 10	x			
2205 10 10		x		
2205 10 90		x		
2205 90 10		x		
2205 90 90		x		
2208 20 12		x		
2208 20 14		x		
2208 20 26		x		
2208 20 27		x		
2208 20 29		x		
2208 20 40		x		
2208 20 62		x		
2208 20 64		x		
2208 20 86		x		
2208 20 87		x		
2208 20 89		x		

GN-code	ONIC	FIRS	Onilait	Ofival
2208 30 32	x			
2208 30 38	x			
2208 30 52	x			
2208 30 58	x			
2208 30 72	x			
2208 30 78	x			
2208 30 82	x			
2208 30 88	x			
2208 50 11	x			
2208 50 19	x			
2208 50 91	x			
2208 50 99	x			
2208 60 11	x			
2208 60 19	x			
2208 60 91	x			
2208 60 99	x			
2208 70 10		x		
2208 70 90		x		
2208 90 33	x			
2208 90 38	x			
2208 90 41		x		
2208 90 45	x			
2208 90 48	x			
2208 90 52	x			
2208 90 57	x			
2208 90 69		x		
2208 90 71	x			
2208 90 74	x			
2208 90 78		x		
2520 20 10	x (*)	x (*)		
2520 20 90	x (*)	x (*)		
2839 90 00	x (*)	x (*)		
Hoofdstuk 29	x (*)	x (*)		
Hoofdstuk 30	x (*)	x (*)		
3203 00 11		x		
3203 00 19		x		
3203 00 90		x		
3204 11 00		x		
3204 12 00		x		
3204 13 00		x		
3204 14 00		x		
3204 15 00		x		
3204 16 00		x		
3204 17 00		x		
3204 19 00		x		
3302 10 29			x	
3307 49 00	x (*)	x (*)		
3307 90 00	x (*)	x (*)		
3401 19 00	x (*)	x (*)		
3402 11 00	x (*)	x (*)		
3402 12 00	x (*)	x (*)		
3402 13 00	x (*)	x (*)		
3402 19 00	x (*)	x (*)		
3402 20 10	x (*)	x (*)		
3402 20 90	x (*)	x (*)		

GN-code	ONIC	FIRS	Onilait	Ofival
3402 90 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3402 90 90	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3403 11 00	×			
3401 19 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3405 10 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3405 20 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3405 30 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3405 40 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3405 90 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3405 90 90	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3407 00 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3501 10 10			×	
3501 10 50			×	
3501 10 90			×	
3501 90 10			×	
3501 90 90			×	
3502 11 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3502 11 90				×
3502 19 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3502 19 90				×
3502 20 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3502 20 91			×	
3502 20 99			×	
3502 90 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3502 90 20	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3502 90 70	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3502 90 90	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3503 00 10	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3503 00 80	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3504 00 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3505 10 10	×			
3505 10 50	×			
3505 10 90	×			
3505 20 10	×			
3505 20 30	×			
3505 20 50	×			
3505 20 90	×			
3506 10 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3506 91 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3506 99 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3507 10 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
3507 90 00	× ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
Hoofdstuk 38, uitgezonderd 3809	× ⁽¹⁾ ×	× ⁽¹⁾		
Hoofdstuk 39, uitgezonderd 3901 tot en met 3914	× × ⁽¹⁾	× ⁽¹⁾		
4813 90 90	×			
4818 10 10	×			
4818 10 90	×			

GN-code	ONIC	FIRS	Onilait	Ofival
4823 11 11	×			
4823 11 19	×			
4823 11 90	×			
4823 19 00	×			
4823 20 00	×			
4823 51 10	×			
4823 59 10	×			
4823 59 90	×			
4823 90 50	×			
4823 90 90	×			
ex 6809		×		

(¹) ONIC voor de restitutie voor granen, FIRS voor de restitutie voor suiker en isoglucose.

(²) Onilait wanneer 20 % of meer van de gebruikte basiszuivelprodukten in aanmerking komt voor de restitutie, of wanneer geen enkel basis graanprodukt is gebruikt dat recht geeft op de restitutie; ONIC in de overige gevallen.

(³) ONIC wanneer minder dan 50 % van de gebruikte basiszuivelprodukten in aanmerking komt voor de restitutie; Onilait in de overige gevallen.

(⁴) ONIC wanneer de produkten die recht geven op de restitutie slechts op graanprodukten betrekking hebben; Onilait in de overige gevallen.

(⁵) Onilait wanneer in de goederen zuivelprodukten worden gebruikt die recht geven op de restitutie, FIRS in de overige gevallen.

(⁶) ONIC voor bier zonder alcohol, FIRS voor de overige goederen.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie

(Zaak nr. IV/M.792 — Temic/Leica — ADC JV)

(96/C 328/03)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 30 september 1996 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad (¹). De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Duits en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn:

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste bladzijde);
- in elektronische vorm in de „CDE”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 396M0792. Celex is het geautomatiseerde documentatiesysteem van het Europees Gemeenschapsrecht; voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met:

EUR-OP
 Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
 2, rue Mercier
 L-2985 Luxemburg
 Telefoon: (352) 29 29-42 455; telefax: (352) 29 29-42 763.

(¹) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB nr. L 257 van 21. 9. 1990, blz. 13.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 40/96 (NN 69/96)

Italië

(96/C 328/04)

(Voor de EER relevante tekst)

*(Artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap)***Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag aan de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden met betrekking tot steun die Italië besloten heeft te verlenen aan de Banco di Napoli**

Bij onderstaand schrijven heeft de Commissie de Italiaanse Regering in kennis gesteld van haar besluit, de procedure van artikel 93, lid 2, in te leiden.

„De Commissie stelt de Italiaanse Regering ervan in kennis dat zij heeft besloten de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden met betrekking tot de steunmaatregelen die zijn vervat in wetsdecreet nr. 163 van 27 maart 1996, met wijzigingen overgenomen in wetsdecreet nr. 293 van 27 mei 1996 ten gunste van de Banco di Napoli. De nadere bijzonderheden en de redenen voor de inleiding van de procedure worden in de bijlage weergegeven.

In het kader van deze procedure verzoekt de Commissie de Italiaanse Regering binnen 30 dagen na dagtekening van deze brief, haar opmerkingen en alle inlichtingen die de Commissie voor het onderzoek van de zaak noodzakelijk acht, kenbaar te maken. Met name verzoekt de Commissie de Italiaanse Regering de in punt 6 van de bijlage opgesomde documenten en gegevens over te leggen. Ook verzoekt de Commissie de Italiaanse Regering om de Banco di Napoli zo spoedig mogelijk in kennis te stellen van de inleiding van de procedure.

Voorts deelt de Commissie de Italiaanse Regering mede dat een overeenkomstig verzoek tot indiening van opmerkingen zal worden gericht tot de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden in de Europese Unie door middel van de bekendmaking van deze brief, met inbegrip van de bijlage, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Op grond van Protocol nr. 27 van de

Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte zal de Commissie een afschrift van dit schrijven toezenden aan de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie en een notitie bekendmaken in het EER-Supplement van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Zij zal de Toezichthoudende Autoriteit, de Lid-Staten van de Europese Vrijhandelsassociatie die ondertekenaars zijn van de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte, alsmede de overige belanghebbenden verzoeken hun opmerkingen kenbaar te maken.

Omdat de onderhavige brief zal worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, wordt de Italiaanse autoriteiten, ingeval zij van mening zouden zijn dat bepaalde daarin vervatte gegevens om redenen van beroepsgeheim van vertrouwelijke aard zijn, verzocht zulks binnen 15 werkdagen na dagtekening van dit schrijven aan de Commissie kenbaar te maken.

De Commissie herinnert de Italiaanse Regering aan de brief die zij op 3 november 1983 heeft doen toekomen aan alle Lid-Staten met betrekking tot de krachtens artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag op hun rustende verplichtingen, alsmede de in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 318 van 24 november 1983, blz. 3, bekendgemaakte mededeling, waarin wordt gesteld dat de Commissie bij iedere onrechtmatig verleende steun, d.w.z. steun die verleend is zonder de eindbeslissing in het kader van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag af te wachten, terugvordering daarvan kan verlangen.

BIJLAGE

1. INLEIDING

Naar aanleiding van in maart 1995 verschenen berichten in de pers betreffende de moeilijkheden van de Banco di Napoli (hierna de „Banco” te noemen), heeft de Commissie inlichtingen verzocht met betrekking tot het kennelijke voornemen van de Italiaanse autoriteiten, maatregelen ter financiële ondersteuning van de Banco te treffen. Na gesprekken en briefwisselingen gedurende 1995 hebben de Italiaanse autoriteiten medegedeeld dat nog geen voornemens waren vastgelegd en dat de Commissie in ieder geval daarvan in kennis zou worden gesteld, voordat definitieve maatregelen zouden worden genomen.

Eind 1995 is de Commissie in kennis gesteld van de voorgenomen verstrekking van een obligatielening door de Cassa Depositi e Prestiti en andere overheids- en particuliere banken aan de Banco. Ook heeft zij in januari 1996 een gesprek kunnen voeren met de Italiaanse autoriteiten over de deelneming van de parti-

culiere banken aan deze transactie. Op 14 februari 1996 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten een brief doen toekomen, waarin om nadere inlichtingen over deze lening en om een herstructureringsplan voor de Banco werd verzocht. Bij brief van 22 februari 1996 hebben de Italiaanse autoriteiten de verzochte nadere inlichtingen toegezonden, alsmede de hoofdlijnen van het plan voor de sanering van de onderneming, dat op 23 december 1995 bij de Raad van Bestuur van de Banco was ingediend.

Op 26 maart 1996 heeft de Italiaanse minister-president de Commissie in kennis gesteld van het besluit van de Italiaanse Regering om via een spoedprocedure een wetsdecreet gericht op de sanering, herstructurering en privatisering van de Banco di Napoli SpA (wetsdecreet nr. 163 van 27 maart 1996) goed te keuren. Na het wetsdecreet te hebben bestudeerd heeft de Commissie bij brief van 25 april 1996 de Italiaanse autoriteiten verzocht de maatregel officieel aan te melden, aangezien deze staatssteunelementen zou kunnen inhouden. Zij heeft ook om aanvullende inlichtingen verzocht met betrekking tot de bepalingen van het decreet en heeft van de Italiaanse autoriteiten verlangd dat zij de maatregelen die staatssteun zouden kunnen inhouden, niet tot uitvoering zouden brengen.

Op 10 mei 1996 heeft het Ministerie van de Schatkist verzocht en bereikt, dat een afwijking van de door de Commissie genoemde antwoordtermijn werd verleend wegens de noodzaak de Banca d'Italia te consulteren en de installatie van de nieuwe regering af te wachten; daarbij werd echter verzekerd dat de maatregelen die het overwinnen van de moeilijke situatie waarin de Banco zich bevond moesten vergemakkelijken, nog niet ten uitvoer waren gelegd. Op 5 juni ontving de Commissie een kopie van wetsdecreet nr. 293 van 27 mei 1996, waarin het voorgaande decreet van maart 1996 met geringe wijzigingen is overgenomen. Op de vragen die de Commissie in haar brief van 25 april 1996 stelde, werd in een bijeenkomst op 13 juni 1996 een eerste mondeling antwoord verstrekt, waarna een uitputtender antwoord volgde bij brief van 1 juli 1996.

Op een vergadering van 4 juli 1996 hebben de Italiaanse autoriteiten, te zamen met de zakenbank Rothschild, de Commissie de belangrijkste onderdelen van het herstructureringsplan van de Banco voorgesteld, die op 25 juni 1996 door de Raad van Bestuur waren goedgekeurd. Dit plan is een aangescherpte versie van het reeds eind 1995 goedgekeurde plan. In de loop van deze vergadering bleek dat enkele in het decreet voorziene maatregelen reeds ten uitvoer waren gelegd.

Het Ministerie van de Schatkist stelde echter dat de betrokken maatregelen geen staatssteun in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag vormen.

2. BESCHRIJVING VAN DE BANCO DI NAPOLI

De Banco di Napoli ontstond als publiekrechtelijke instelling. Naar aanleiding van wet nr. 218 van 30 juli 1990 (de zgn. wet „Amato”) en de desbetreffende uitvoeringsbesluiten heeft de Banco een nieuwe vorm gekregen door het bankbedrijf, dat werd ondergebracht in een vennootschap op aandelen die werd afgesplitst van de tot dan toe bestaande overheidsinstantie, te scheiden van de activiteiten die gericht zijn op sociale doelstellingen, welke werden ondergebracht in een inbrengende instelling (de Stichting), die houder is van het kapitaal van de bankvennootschap.

De Fondazione Banco di Napoli is een publiek- en privaatrechtelijk lichaam, dat doelstellingen van algemeen belang en sociaal nut nastreeft. Voor de verwezenlijking van deze doelstelling kan zij alle financiële, commerciële, onroerend goed- en roerend goed-transacties verrichten die noodzakelijk of dienstig zijn, doch kan zij niet rechtstreeks het bankbedrijf uitoefenen. De Fondazione houdt 48,1 % van het maatschappelijk kapitaal van de Banco di Napoli SpA en 71,2 % van de stemrechten. Het Ministerie van de Schatkist bezit 9,1 % van het maatschappelijk kapitaal, overeenkomende met 13,5 % van de stemrechten. Andere aandeelhouders hebben 10,3 % van het kapitaal in handen, overeenkomende met 15,3 % van de stemrechten. De rest van het kapitaal (32,4 %) wordt vertegenwoordigd door ter beurze genoteerde spaar-aandelen.

De bankgroep Banco di Napoli, die bestaat uit de topholding Banco di Napoli SpA, een subholding, elf rechtstreeks en twee indirect gecontroleerde ondernemingen en nog eens 16 aanzienlijke rechtstreekse en indirecte deelnemingen, was per eind 1994 op het gehele nationale grondgebied aanwezig met 810 bijkantoren, waarvan 684 in Zuid-Italië en 126 in Midden- en Noord-Italië. Bij dit net kwamen vestigingen in het buitenland met hoofdfilialen in Frankrijk, Luxemburg, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Spanje, de Verenigde Staten en Hong-Kong. De groep beweegt zich op verschillende terreinen van de krediet- en financiële bemiddeling, roerend en onroerend goed-bedrijf, „factoring”, „leasing”, het beheer van vermogens en gemeenschappelijke beleggingsfondsen, „merchant banking” en verzekeringen. Eind 1993 was de Banco qua balans totaal de zevende Italiaanse bank (met activa van in totaal 126 000 miljard op geconsolideerde basis), een solvabiliteitscoëfficiënt (9,3 %) boven het minimum van 8 %, doch een bescheiden rendement (verhouding bedrijfsresultaat/nettovermogen: 3,8 %).

De Banco heeft in de jaren 1994 en 1995 bijzonder grote verliezen geleden, respectievelijk 1 147 en 3 155 miljard lire, waardoor het vermogen vrijwel tot nul is gedaald, zodat de naleving van de prudentiële coëfficiënten die door de vigerende bankwetgeving voorgeschreven worden, onmogelijk is geworden. De oorzaken van dermate omvangrijke verliezen zijn van velerlei aard. De Banco, die gedurende lange tijd de voornaamste partner van plaatselijke instanties was, heeft in het begin van de jaren negentig een sterk expansief commercieel beleid gevoerd, dat werd gekenmerkt door een bijzonder sterke groei van het net

van bijkantoren en van de kredietverlening aan grote industriële groepen in Noord-Italië en kleine en middelgrote ondernemingen in het zuiden van Italië, toen de recessie van de economie reeds was begonnen. De debiteuren-crisis, te zamen met ontoereikende procedures voor de selectie van kredieten en onvoldoende controle op de risico's, heeft tot het ontstaan van aanzienlijke verliezen op de kredieten geleid. Het openbaar karakter van de instelling heeft de aanpassing aan de toenemende concurrentie en het nemen van de nodige maatregelen ter bevordering van de technische en organisatorische efficiency vertraagd. De personeelskosten zijn bijzonder hoog gebleven en liggen boven het nationale gemiddelde. Het beleid bij het nemen en beheren van deelnemingen was niet systematisch en ging niet uit van rentabiliteitscriteria, terwijl ook de nodige controle van de top op de met de deelnemingen aangegeven risico's ontbrak.

In de twee hiernavolgende tabellen worden de voornaamste balansgegevens van de Banco voor de jaren 1993 en 1994 weergegeven.

Tabel 1: Balans van de Banco di Napoli (in miljard lire)

	1993	1994
ACTIVA		
Kas, overheidstitels en vorderingen op banken	33 394	30 704
Vorderingen op cliënten	55 751	54 244
Obligaties en andere schuldtitels	7 277	4 673
Aandelen en deelnemingen	1 188	1 084
Deelnemingen in groepsmaatschappijen	1 045	1 024
Vaste activa	2 149	2 034
Eigen aandelen, transitorische posten en actieve herdisconteringen en andere activiteiten	8 422	9 394
Totaal activa	109 226	103 157
PASSIVA		
Schulden aan banken	42 968	36 570
Schulden aan cliënten	25 758	25 832
Schuldtitels	22 608	23 379
Transitorische posten en passieve herdisconteringen, toevertrouwde middelen, pensioenvoorzieningen en andere passiva	8 527	9 289
Voorzieningen voor risico's en kosten	2 734	2 604
Achtergestelde schulden	1 959	1 899
Kapitaal en reserves	4 497	4 730
Resultaat van het boekjaar	174	- 1 147
Totaal passiva	109 226	103 157
BUITEN DE BALANSTELLING		
Verleende garanties	6 255	6 023
Verplichtingen	10 449	9 853

Bron: Banco di Napoli, Verslagen en balans 1994.

Tabel 2: Winst- en verliesrekening van de Banco di Napoli (in miljard lire)

	1993	1994
Rentebaten	2 180	2 059
Andere opbrengsten	617	325
Provisies	2 800	2 384
Personeelskosten	- 1 258	- 1 431
Andere beheerskosten	- 544	- 578
Brutobedrijfsresultaat	998	375
Waardecorrecties en toevoegingen aan de reserves	- 682	- 1 504
Resultaat gewone bedrijfsuitoefening	313	- 1 129
Buitengewone baten (netto)	95	81
Belastingen	- 234	- 99
Nettoresultaat	174	- 1 147

Bron: Banco di Napoli, Verslagen en balans 1994.

In 1995 zijn de resultaten van de Banco nog verder verslechterd, in hoofdzaak wegens omvangrijke bedragen aan achterstallige terugbetalingen op kredieten. Deze factor, te zamen met het gebrek aan evenwicht tussen een renderend actief en een bezwarend passief en het toenemende aandeel van de niet-renderende activiteiten, maakten het voor de Banco noodzakelijk voortdurend een beroep te doen op de interbancaire markt, zodat de rentabiliteit nog verder daalde. De financieringsmoeilijkheden van de Banco hebben tot een liquiditeitscrisis geleid, waaraan het hoofd werd geboden door de verstrekking in januari 1996 van een obligatielening van 2 365 miljard door de Cassa dei Depositi e Prestiti en andere banken. Op 27 maart 1996 keurde de Italiaanse Regering via een spoedprocedure een wetsdecreet goed, dat is gericht op de sanering, herstructurering en privatisering van de Banco di Napoli SpA (wetsdecreet nr. 163 van 27 maart 1996).

3. BESCHRIJVING EN BEOORDELING VAN DE FINANCIËLE MAATREGELEN TEN BEHOEVE VAN DE BANCO

Algemenerwijze is de Commissie van mening dat als de steun aan een bank in moeilijkheden vrijwillig verleend wordt door andere kredietinstellingen, met een aanzienlijke financiële deelneming van particuliere instellingen, de maatregel geen staatssteun vormt. Bij de beoordeling uit hoofde van artikel 92 van de door de Staat of overheidsinstellingen genomen maatregelen, past de Commissie over het algemeen het zgn. „beginsel van de particuliere investeerder in een markteconomie” toe, zoals in haar mededeling betreffende openbare bedrijven aangegeven⁽¹⁾. Deze mededeling verduidelijkt dat er geen sprake is van staatssteun, als de betrokken overheidsmaatregel ten uitvoer wordt gelegd op basis van modaliteiten en voorwaarden die aanvaardbaar zouden zijn voor een particulier investeerder die onder normale markteconomische omstandigheden werkt.

Wat overheidsdeelnemingen in het maatschappelijk kapitaal van een onderneming betreft moet, volgens hetgeen in de mededeling van de Commissie van 1984 wordt uiteengezet⁽²⁾, worden vastgesteld dat er sprake is van een vermoeden van steun, wanneer de onderneming zich in een zodanige financiële situatie bevindt, dat terugkeer tot een normaal rendement (in de vorm van dividend of waardestijging van de deelnemingen) op het geïnvesteerde kapitaal binnen redelijke termijn onwaarschijnlijk of bijzonder onzeker wordt. De Commissie meent dat dit beginsel ook op banken ten volle van toepassing is, zoals zij reeds in andere gevallen heeft kunnen concluderen, rekening houdend met het specifieke karakter van de banksector.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie aan de Lid-Staten inzake de toepassing van de artikelen 92 en 93 van het EG-Verdrag en van artikel 5 van Richtlijn 80/723/EEG van de Commissie op openbare bedrijven in de industriële sector (PB nr. C 307 van 13. 11. 1993).

⁽²⁾ Zie Bulletin EG 9-1984.

Om de Commissie in staat te stellen na te gaan of aan het beginsel van de investeerder in een markteconomie wordt voldaan, dient een rechtvaardiging voor het gedrag van de Staat in zijn hoedanigheid van aandeelhouder in vergelijking met dat van een particuliere investeerder te worden gegeven. Hiertoe dient een coherent en gedetailleerd herstructureringsprogramma voor de in moeilijkheden verkerende bank te worden overgelegd, waarin wordt aangetoond dat redelijkerwijze mag worden verondersteld dat over de overheidsinterventie een „normaal” rendement voor de gehele transactie wordt verkregen, dat voor een investeerder in een markteconomie aanvaardbaar zou zijn; in het tegengestelde geval kan redelijkerwijs worden gesteld, dat bij de interventie sprake is van staatssteun. Voor zover solvabiliteitsverplichtingen tot de herkapitalisatie van een bank kunnen nopen, is bij een dergelijke transactie sprake van steun, wanneer zij niet plaatsvindt tegen normale voorwaarden. Het minimumsolvabiliteitsvereiste vormt eveneens een van de criteria voor de economisch-financiële efficiency van de bank en garandeert terzelfdertijd dat marktdeelnemers op het punt van de concurrentie gelijk worden behandeld.

De financiële ondersteuningsmaatregelen ten behoeve van de Banco, die de Commissie onderzoekt om te beoordelen of sprake is van staatssteunelementen, zijn:

1. de obligatielening van 1 januari 1996 door de Cassa Depositi e Prestiti en door andere banken voor een bedrag van 2 365 miljard lire;
2. de deelneming van de Schatkist aan de komende kapitaalverhogingen van de Banco, voor een bedrag van 2 283 miljard lire, in de zin van de in het bovengenoemde wetsdecreet en in wet nr. 218 van 1990, de zgn. wet „Amato”, voorziene verplichtingen;
3. de mogelijkheid voor de Banca d'Italia te besluiten tot vrijgeving van het door de Banco als verplichte reserve gedeponeerde bedrag uit hoofde van artikel 10 van wet nr. 483 van 26 november 1993, teneinde het overwinnen van de moeilijkheden (in de zin van artikel 1, lid 5, van het decreet) te vergemakkelijken;
4. de mogelijkheid voor de Banca d'Italia om aan de Banco, ter vergemakkelijking van de herstructurering van de groep, voorschotten te verstrekken als omschreven in het decreet van de minister van de Schatkist van 27 september 1974, als tegemoetkoming voor verliezen op financieringen en andere transacties welke de Banco verricht heeft ten behoeve van groepsmaatschappijen in liquidatie en in het belang van de crediteuren daarvan (in de zin van artikel 3, lid 4, van het decreet);
5. de fiscale maatregelen op het gebied van de registratierechten (forfaitair vastgesteld op 1 miljoen) voor handelingen betreffende de transacties ter overdracht van bedrijven, bedrijfsonderdelen, vermogensbestanddelen en contracten welke door de ondernemingen van de kredietgroep Banco di Napoli voor 30 juni 1997 worden afgewikkeld (in de zin van artikel 3, lid 5, van het decreet).

3.1. De obligatielening

Volgens de inlichtingen die door de Italiaanse autoriteiten zijn verstrekt, is de obligatielening van 2 365 miljard lire op 1 januari 1996 verstrekt door de Cassa Depositi e Prestiti (1 000 miljard) en door tien andere banken (*) (de resterende 1 365 miljard), waarbij hun aandelen varieerden van 67,5 tot 205 miljard. De lening heeft een looptijd van 18 maanden en is verstrekt tegen het interbancaire „Ribor”-tarief, met een opslag van 25 basispunten. De termijnen zijn halfjaarlijks. De Italiaanse autoriteiten hebben gewezen op de commerciële voorwaarden van de lening, de significante deelneming van particuliere banken aan de operatie en de aanwezigheid van een eerste ontwerp van een herstructureringsplan, dat de crediteuren van de Banco gerust moet kunnen stellen met betrekking tot diens vermogen om de lening op de vervalltermijn terug te betalen.

De Commissie heeft voorts het publiek- of privaatrechtelijke karakter van de instellingen die aan de operatie hebben deelgenomen, nagegaan, teneinde te kunnen beoordelen of de deelneming van particulieren volstaat om te concluderen dat de overheidsinterventie ten uitvoer wordt gelegd aan de hand van het beginsel van de „particuliere investeerder in een markteconomie”.

De criteria van artikel 2 van Richtlijn 80/723/EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid en de financiële betrekkingen tussen Lid-Staten en openbare bedrijven (*) maken het mogelijk vast te stellen, of kredietgevers als overheden moeten worden aangemerkt. In de zin van deze bepaling wordt als openbaar beschouwd elk bedrijf waarop de Staat of de regionale en lokale overheden („overheden”) rechtstreeks of middellijk een dominerende invloed kunnen uitoefenen op grond van eigendom, financiële deelneming of de desbetreffende voorschriften. Een dominerende invloed wordt verondersteld, wanneer een overheid de meerderheid van het geplaatste kapitaal van het bedrijf bezit of over de meerderheid der stemrechten beschikt, of meer dan de helft der leden van de besturende of toezichhoudende organen van het bedrijf kunnen benoemen.

Op grond van deze criteria moet ten eerste worden gewezen op de openbare aard van de Cassa Depositi e Prestiti, die als overheidsinstantie in strikte zin moet worden aangemerkt, alsmede van twee andere kredietverlenende banken (BNL en Mediocredito Centrale), waarvan het kapitaal in meerderheid in handen is van de Schatkist. Daarentegen moeten twee andere banken, waarin geen enkele overheidsinvloed aanwezig is (de Banco Ambrosiano Veneto en de Banca Popolare di Novara), als particulier worden aangemerkt. De andere bij de transactie betrokken banken hebben als gemeenschappelijk kenmerk, dat zij ontstaan zijn uit overdrachten in de zin van de genoemde wet nr. 218/90 en het wetsdecreet nr. 356/90, uit banken

(*) Monte dei Paschi di Siena, Banco Ambrosiano Veneto, Banca Nazionale del Lavoro, Banca di Roma, Mediocredito Centrale, Cariplo, Istituto San Paolo di Torino, Banca CRT, Cariverona Banca, Banca Popolare di Novara.

(*) PB nr. L 195 van 29. 7. 1980.

welke tot de kredietverlenende tak van publiekrechtelijke kredietinstellingen en spaarbanken behoren. Deze banken zijn privaatrechtelijke vennootschappen op aandelen, die rechtstreeks of middellijk worden gecontroleerd door stichtingen welke resulteren uit de afsplitsing van bankbedrijven. De stichtingen, die geen deel uitmaken van de kredietgroepen en die derhalve niet de specifieke bestuurs- en coördinatiebevoegdheden hebben die de topholding heeft ten aanzien van de andere vennootschappen van de kredietgroep, moeten zich beperken tot het beheer van de deelneming in de bank en moeten de winst besteden voor sociale doeleinden. Het is de stichtingen uitdrukkelijk verboden rechtstreeks het bankbedrijf uit te oefenen, zodat zij in beginsel geen invloed hebben op de exploitatie van het bankbedrijf. Bovendien is bepaald dat functies in de stichtingen en in de respectieve banken die door de overdrachten gecreëerd zijn, principieel onverenigbaar met elkaar zijn⁽³⁾.

De „overheden” hebben niet bijgedragen tot de vorming van de dotatiefondsen van dergelijke stichtingen, hebben daarin geen deelneming, beschikken niet over stemrechten in de organen en spelen geen enkele rechtstreekse rol in het beheer. In dit licht lijkt het enige relevante criterium te worden gevormd door de bevoegdheden tot benoeming van de bestuurs- en toezichhoudende organen, welke zijn toegekend aan de „overheden”. De afschaffing na een referendum van de bepaling waarbij de regering de bevoegdheid tot benoeming van voorzitters en vice-voorzitters van de vroegere spaarbanken werd toegekend, heeft de bevoegdheden tot benoeming van de organen volledig teruggegeven aan de statutaire zelfstandigheid van de instellingen. Het niet-homogene karakter van deze statuten belet, dat zij op een en dezelfde wijze worden behandeld. De Italiaanse autoriteiten hebben te dien aanzien verklaard dat althans twee van deze banken als „particulier” in de zin van de richtlijn kunnen worden beschouwd, terwijl de andere in sterkere mate openbare instellingen zijn; dit moet hoe dan ook per geval worden beoordeeld.

Op grond van de beschikbaar gestelde informatie heeft de Commissie kunnen nagaan dat de deelneming van particuliere banken aan de lening 26,4 % van het financieringsbedrag en dat van de openbare banken 55,8 % van de lening beloopt. Het resterende aandeel in de financiering, 17,8 %, wordt opgebracht door instellingen die als gemengd openbaar of particulier moeten worden aangemerkt, volgens de bepalingen van deze richtlijn. De deelneming van de openbare banken en van de andere banken heeft plaatsgevonden op dezelfde voorwaarden als die welke voor de particuliere banken gelden. Dit alles overwegende, is de Commissie van mening dat de deelneming van de particuliere banken aan de financiering van de Banco significant is en dat deze transactie derhalve geen staatssteun vormt in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag.

3.2. De deelneming van de Schatkist aan de kapitaalverhogingen van de Banco

Het bedrag van 2 283 miljard lire waarmee de Schatkist deelneemt aan de kapitaalverhogingen, kan worden gesplitst in twee gedeelten. Het eerste gedeelte van 283 miljard wordt toegekend op grond van de reeds in wet nr. 218 van 1990 (de zgn. wet „Amato”) en de in de desbetreffende uitvoeringsbesluiten voorziene verplichtingen. Het tweede gedeelte van 2 000 miljard valt onder het reeds genoemde decreet.

3.2.1 De maatregelen tot herkapitalisering overeenkomstig de wet „Amato”

Wat de kapitaalbreng overeenkomstig de wet „Amato” betreft, hebben de Italiaanse autoriteiten opgemerkt dat deze maatregelen van dezelfde aard zijn als die welke reeds door de Commissie verenigbaar zijn geacht met betrekking tot de Banco di Sicilia, en dat zij rechtstreeks verband houden met de doelstellingen die uitsluitend in de wet zijn voorzien. De huidige bijstand aan de Banco vloeit voort uit de niet-nakoming van de oorspronkelijk voorziene termijnen, in verband met de herschikking om budgettaire redenen van uitgaven op de kapitaalrekening.

De Commissie is van oordeel dat de kapitaalverhoging met 283 miljard ten behoeve van de Banco di Napoli, welke reeds overeenkomstig de wet „Amato” is voorzien doch nog niet ten uitvoer is gelegd, geen staatssteun vormt. De Commissie heeft reeds in dezelfde zin besloten met betrekking tot de door de Schatkist (ten behoeve van de Banco di Sicilia) en de regio Sicilië (ten behoeve van de Banco di Sicilia en Sicilcassa) uitgevoerde kapitaalverhogingen overeenkomstig respectievelijk de wet „Amato” en de regionale wet van 19 juni 1991. De in deze wetten vervatte bepalingen zijn verenigbaar geacht, omdat zij strekken tot ondersteuning van de omzetting van deze banken en andere publiekrechtelijke instellingen en spaarbanken in privaatrechtelijke vennootschappen op aandelen en omdat zij hun toekomstige privatisering mogelijk moeten maken. Door de herwaardering van de activa bij een gedeeltelijke belastingvrijstelling toe te staan en herkapitaliseringsmaatregelen te voorzien ten behoeve van enkele openbare, in het verleden ondergekaptaliseerde banken (zoals de Banco di Sicilia, de Banco di Napoli en BNL), zodat deze kunnen voldoen aan de nieuwe en meer stringente kapitaalvereisten die door de nieuwe communautaire richtlijnen voor de banksector zijn vastgesteld, heeft de wet „Amato” het mogelijk gemaakt de vroeger onbeperkte staatsgaranties ten behoeve van de openbare banken af te schaffen door de inbreng van een bepaald bedrag aan eigen vermogen. Op deze wijze is het proces op gang gebracht, waardoor de openbare banken gelijk moeten worden gesteld aan de particuliere banken, zodat de concurrentiedistorsies worden beperkt. De geherkapitaliseerde openbare banken waren bij de inwerkingtreding van de richtlijn en ook ten tijde van

⁽³⁾ Tenslotte moet worden herinnerd aan de twee richtlijnen van de minister van de Schatkist van 18 november 1994 en 26 juni 1995, waarin de criteria en procedures worden vastgesteld voor de afstoting van deelnemingen waartoe door de stichtingen is besloten, en de spreiding van het risico van de door hen gedane investeringen.

het besluit van de Commissie winstgevend. De onderhavige kapitaalbreng is bovendien verbonden met de aanpassing van de vermogenssituatie van de Banco. Dientengevolge moet worden geconcludeerd dat de kapitaalbreng ten behoeve van de Banco overeenkomstig de wet „Amato” geen staatssteun vormt in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag.

3.2.2. *De herkapitaliseringsmaatregelen overeenkomstig het decreet van 1996*

In wetsdecreet nr. 293 van 27 mei 1996, waarin het wetsdecreet nr. 163 van 27 mei 1996 met geringe wijzigingen is overgenomen, worden een aantal financiële maatregelen ten behoeve van de sanering, herstructurering en privatisering van de Banco bepaald. Met name is voorzien in de deelneming van de Schatkist aan een of meer kapitaalverhogingen van de Banco voor een bedrag van 2 000 miljard lire. Aan deze deelneming wordt een aantal voorwaarden gesteld.

Ten eerste moet de inbreng van de Schatkist vergezeld gaan van kapitaalbreng door een of meer banken en andere institutionele beleggers (artikel 1, lid 1). De inbreng van de banken en de andere institutionele beleggers kan geschieden in de vorm van een achtergestelde lening, eventueel converteerbaar, of van een kapitaaldeelname, ook via een verhoging van het niet-opgevraagde kapitaal in combinatie met de uitgifte van spaar- of preferente aandelen, eventueel converteerbaar in gewone aandelen (artikel 1, lid 2). In het huidige stadium is de deelneming van andere banken of institutionele beleggers nog niet gepreciseerd.

Ten tweede is de inbreng van de Schatkist afhankelijk van het vaststellen per 30 juni 1996 van de vermogenssituatie van de Banco op 31 maart 1996 en van de maatregelen tot aanpassing van het maatschappelijk kapitaal. Deze voorwaarde vindt haar grond in de noodzaak de inbreng van de Schatkist en de nieuwe aandeelhouders te laten plaatsvinden op basis van de juiste en actuele vermogenssituatie van de Banco. Volgens persberichten zou de Banco in de eerste drie maanden van 1996 286 miljard lire verlies hebben geleden ten gevolge van nieuwe waardeverminderingen van kredieten.

Ten derde wordt in het wetsdecreet bepaald dat de bestuursorganen van de Banco vóór 30 juni 1996 een passend herstructureringsplan moeten goedkeuren, uit te werken met behulp van een gespecialiseerde, door de Schatkist gekozen adviseur; dit plan moet ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Banca d'Italia en moet stroken met de communautaire bepalingen. De hoofdlijnen van dit plan, dat is opgesteld met hulp van de zakenbank Rothschild, zijn op 4 juli 1996 aan de Commissie medegedeeld.

Ten vierde is de inbreng van de Schatkist afhankelijk van de totstandkoming per 31 juli 1996 van overeenkomsten met de vakbonden, die vóór 31 december 1997 moeten leiden tot vermindering van de arbeidskosten, ook door middel van terugbrenging van de kosten per eenheid, met inbegrip van de kosten van pensioenen en sociale maatregelen, tot de gemiddelde nationale niveaus in het bankwezen. De Commissie is nog niet in kennis gesteld van het sluiten van dergelijke overeenkomsten en van de draagwijdte daarvan.

In het wetsdecreet is bepaald dat, totdat aan de vier bovenvermelde voorwaarden is voldaan, de reeds door de Cassa Depositi e Prestiti verstrekte obligatielening van 1 000 miljard door de Schatkist vóór 15 juni 1996 wordt overgenomen en omgezet in een achtergestelde lening tegen hetzelfde rentetarief. Deze omzetting wordt echter afhankelijk gesteld van het ten behoeve van de Schatkist vestigen van een pandrecht, met vetorecht, op de aandelen van de Banco die in het bezit zijn van de meerderheidsaandeelhouder (de Stichting), teneinde de Schatkist in staat te stellen de doelstelling van het wetsdecreet te verwezenlijken. Na omzetting van de lening gaat de minister van de Schatkist over tot de benoeming van nieuwe leden van de vennootschapsorganen van de Banco, mede om de financiële inbreng van de banken en andere institutionele beleggers die de desbetreffende verplichtingen zijn aangegaan, te vergemakkelijken. De achtergestelde lening en de rente daarover zullen door de Schatkist worden gebruikt om in te schrijven op de bovengenoemde kapitaalverhogingen.

De Italiaanse autoriteiten hebben bevestigd dat de herkapitalisering in twee fasen moet worden gerealiseerd. In de eerste fase, die vóór eind 1996 moeten zijn afgerond, brengt de Schatkist 2 000 miljard in, waarvan 1 000 miljard via de omzetting in kapitaal van de eerder door de Cassa Depositi e Prestiti verstrekte obligatielening die door de Schatkist is omgezet in een achtergestelde lening. In een tweede fase moeten andere banken en instellingen nog eens 1 500 miljard inbrengen.

Naar de mening van de Commissie kan in dit stadium niet worden uitgesloten dat de herkapitaliseringsverplichtingen die de Schatkist op zich heeft genomen, staatssteun vormen. Hoewel in het wetsdecreet vele voorwaarden zijn opgenomen die principieel moeten garanderen dat de financiële maatregelen van de Schatkist stroken met het beginsel van de „particuliere investeerder in de markteconomie”, is niet uitgesloten dat de Schatkist vooreerst zonder steun van de particuliere banken zal moeten optreden. Met name dient te worden aangetekend dat de Schatkist reeds de obligatielening van de Cassa Depositi e Prestiti ten belope van 1 000 miljard heeft geconverteerd, zodat de Banco in staat is gesteld dit bedrag in de boekhouding op te nemen als achtergestelde lening. De conversie is niet neutraal voor de Schatkist, aangezien het aan de lening verbonden risico toeneemt wegens de achterstelling ervan, ingeval van liquidatie, bij andere schulden van de Banco, zonder dat de voorwaarden van de lening zodanig zijn gewijzigd dat de Schatkist een hoger rendement ontvangt dat het hogere risico zou kunnen compenseren.

Op dit moment is de Commissie nog niet in kennis gesteld van het sluiten van overeenkomsten met de vakbonden — noch van de desbetreffende voorwaarden —, waardoor de arbeidskosten in hun geheel en per eenheid bij de Banco aanmerkelijk kunnen worden verminderd; onder meer om deze reden is het in dit stadium niet mogelijk te concluderen dat de Banco in staat is binnen een redelijke termijn terug te keren tot een zodanige rentabiliteit dat mag worden aangenomen dat de kapitaalverhoging door de Schatkist een „normaal” verwacht rendement voor een particuliere investeerder oplevert. Meer in het algemeen is het herstructureringsplan, waarvan de hoofdlijnen op 4 juli jl. aan de Commissie zijn voorgelegd, weliswaar een aanzienlijke aanscherping van de maatregelen die reeds in het eerdere op 23 december 1995 aan de Raad van bestuur van de Banco voorgelegde saneringsplan voor het bedrijf bepaald waren, doch maakt dit plan het in dit stadium niet mogelijk met voldoende zekerheid te kunnen concluderen dat de inbreng een redelijk rendement voor de Schatkist oplevert.

Dergelijke onzekerheden blijven ook bestaan wegens het kennelijke conflict tussen de aandeelhouders van de Banco, met name tussen de Schatkist en de Stichting als meerderheidsaandeelhouder (*). Volgens persberichten zou het conflict tussen de Schatkist en de Stichting, die zich verzet tegen het aan de Schatkist in onderpand geven van de aandelen en die aandeelhouder van de Banco wil blijven, zijn opgelost via het door de Stichting verlenen van een volmacht aan de Schatkist om haar in de aandeelhoudersvergadering te vertegenwoordigen door middel van de overdracht van 40 % van stemrechtige aandelen.

Volgens deze afspraak kan de Stichting bovendien een lid van het bestuur en een commissaris benoemen, die haar vertrouwen genieten. In de fase waarin de aandelen worden verkocht, wordt bovendien het oordeel van een deskundige van de Stichting gevraagd.

In dit verband moet eraan worden herinnerd dat de Schatkist voor de verwezenlijking van de transactie ook gemachtigd is afspraken over het beheer van de Banco te maken, voorkeursrechten te verlenen voor het overnemen van de deelneming van de Schatkist en door rechtstreekse onderhandelingen of na een openbaar bod aandelen van de Banco of optierechten daarop te verwerven. In de zin van artikel 2 van het wetsdecreet zal het bedrag dat de Schatkist voor de aankoop van de aandelen en de optierechten betaalt, bepaald worden op grond van de bij de daaropvolgende verkoop gerealiseerde prijs, na aftrek van de bedragen die de Schatkist overeenkomstig het wetsdecreet als kapitaal inbrengt, vermeerderd met rente, berekend tegen het gemiddelde percentage dat door de Associazione Bancaria Italiana is vastgesteld met betrekking tot de door banken aan hun beste cliënten verstrekte leningen (de „prime rate ABI”). Aan de houders van de aandelen die op de datum van inwerkingtreding van het wetsdecreet uitstaan, wordt het recht toegekend om na de inbreng door de Schatkist tegen de nominale waarde één gewoon aandeel van de Schatkist te verwerven voor elke 15 aandelen van welke categorie dan ook. Tenslotte leidt de Schatkist, overeenkomstig artikel 4 van het wetsdecreet, vóór eind 1977 de procedure voor de verkoop van zijn deelneming in de Banco in, rekening houdend met de eventuele voorkeursrechten en kooprechten die overeenkomstig het wetsdecreet zijn verleend.

In deze meent de Commissie dat zij nadere inlichtingen behoeft om de concrete aard van de voorziene transacties te kunnen beoordelen en te kunnen nagaan in hoeverre de bovengenoemde bepalingen steun vormen van de Schatkist ten behoeve van de Banco of van haar huidige aandeelhouders, met name de Stichting.

3.3. De vrijgeving van de verplichte reserve

Wat de maatregelen betreft die volgens de bepalingen van het wetsdecreet door de Banca d'Italia moeten worden genomen, hebben de Italiaanse autoriteiten bevestigd dat de vrijgeving van het door de Banco als verplichte reserve bij de Banca d'Italia gedeponeerde bedrag betrekking heeft op circa 1 450 miljard lire, gelijk aan de helft van de tegoeden in de lopende periode (15 mei — 14 juni 1996). De Italiaanse autoriteiten hebben verklaard dat het hier gaat om een maatregel die beoogt de Banco haar eigen middelen terug te geven, die bij de Centrale Bank worden aangehouden met het oog op het toezicht op de monetaire aggregaten. Op deze wijze wordt de Banco in staat gesteld de liquiditeitsproblemen te overkomen, die bijzonder nijpend zijn geworden door de taak van de Banco bij de vrijwillige liquidatie van een door haar gecontroleerde vennootschap (Isveimer); deze vergt voortdurende financieringen op de interbancaire markt om de transacties die strikt noodzakelijk zijn en gericht zijn op de definitieve staking van de activiteiten, te kunnen blijven uitvoeren. In deze hebben de Italiaanse autoriteiten onderstreept dat de repercussies op het Italiaanse bankstelsel ten gevolge van de aanhoudende liquiditeitsproblemen bij de Banco een ernstige bedreiging voor de stabiliteit van de markten hadden kunnen vormen. Zij hebben bovendien geargumenteed dat een overeenkomstige bepaling bestaat voor alle banken die onder de regeling voor buitengewoon bestuur vallen. De Italiaanse autoriteiten hebben verklaard dat het hier gaat om tijdelijk vrijgeven van middelen, die weer moeten worden teruggestort bij de kapitaalverhoging door de Schatkist, welke vóór het eind van het jaar moet zijn voltooid. Ook hebben de Italiaanse autoriteiten toegelicht dat de regeling inzake de verplichte reserve, die thans op communautair niveau wordt geharmoniseerd, veel restrictiever blijkt te zijn dan in andere landen van de Gemeenschap. Het vrijgeven van de verplichte reserve, zoals door de Banca d'Italia ten behoeve van de Banco is toegestaan, zou dan ook volgens de Italiaanse autoriteiten geen concurrentievervalsende gevolgen hebben, omdat de lasten van de verplichte reserve voor de Banco hoe dan ook groter zouden zijn dan die voor kredietinstellingen in andere landen van de Gemeenschap.

(*) De Stichting houdt 48 % van het kapitaal van de Banco en 71 % van de stemrechten.

De Commissie is van mening dat deze bepaling, omdat zij niet uitsluitend bestemd is voor de liquidatie van Isveimer, een voordeel voor de Banco inhoudt en derhalve staatssteun ten gunste daarvan zou kunnen vormen.

De argumentatie van de Italiaanse autoriteiten, dat deze maatregel niet significant verschillend is van de algemene maatregel welke voor banken onder buitengewoon bestuur geldt, kan in dit stadium om twee redenen niet afdoende worden geacht. Ten eerste is de betrokken maatregel uitdrukkelijk ten behoeve van de Banco genomen, die niet onder buitengewoon bestuur is gesteld. Ten tweede is de algemene regeling per definitie van toepassing op in moeilijkheden verkerende banken: het algemene karakter van een voor ondernemingen in moeilijkheden bestemde maatregel sluit de aanwezigheid van staatssteun niet uit.

Wat de hogere kosten van de verplichte reserve in Italië betreft, oordeelt de Commissie dat de argumenten van de Italiaanse autoriteiten in dit stadium niet kunnen worden gedeeld, omdat de transactie ten gunste van de Banco een afwijking van een algemene maatregel vormt.

Een raming van het bedrag van de steun kan worden verkregen, als het verschil wordt berekend tussen de kosten die de Banco had moeten maken om zich bij ontstentenis van een dergelijke maatregel op de interbancaire markt te financieren, en de kosten die voor haar voortvloeien uit het wegvallen van de rente op de verplichte reserve (5,5 %). Daar de vrijgeving van de verplichte reserve de Banco in staat heeft gesteld een deel van zijn uitstaande schulden op de interbancaire markt af te lossen, moet de besparing in termen van financieringskosten ten gevolge van deze vrijgeving worden gewaardeerd op basis van de rente die de Banco op de interbancaire markt betaalt, namelijk Ribor (destijds 9 %) + $\frac{1}{16}$. Overigens had zich, bij ontstentenis van de vrijgeving van de verplichte reserve, zoals door de Italiaanse autoriteiten gesteld, een liquiditeitscrisis kunnen voordoen, met een aanzienlijke verhoging van de risicopremie voor de totaliteit van de uitstaande schulden van de Banco op de interbancaire markt (destijds circa 8 000 miljard), welke verhoging op 1 % kan worden geraamd. Anderzijds moet worden overwogen dat de vermindering van de risicopositie van de Banco op de interbancaire markt ten gevolge van de uitvoering van de herstructureeringsmaatregelen, alsmede de daling van de rente tot lagere kosten per eenheid en lagere totale kosten van de financiering van de Banco op de interbancaire markt leiden. Als geheel kan worden geraamd, dat de Banco bij het niet-vrijgeven van de verplichte reserve en na aftrek van de daarop niet ontvangen rente waarschijnlijk extra kosten van circa 60 miljard lire had moeten dragen. Dit is een raming van het nettovoordeel van de vrijgeving van de verplichte reserve voor de Banco.

Tot dezelfde schatting van het bedrag van de uit deze maatregel voortvloeiende steun kan worden gekomen door de kosten van de transactie voor de Schatkist te berekenen, rekening houdend met het feit dat de Banca d'Italia de Schatkist jaarlijks een bedrag moet betalen dat gelijk is aan de opbrengst op het gemiddelde bedrag van de verplichte reserve, vermenigvuldigd met het verschil tussen het gemiddelde rendement van de Banca d'Italia op vorderingen op de Schatkist en de vergoeding die de Banca d'Italia betaalt op de verplichte reserve. Daar deze vergoeding op de verplichte reserve 5,5 % bedraagt en het gemiddelde rendement op vorderingen van de Banca d'Italia op de Schatkist in 1995 gelijk was aan 11,4 %, is het verschil 5,9 %. Ten gevolge van de daling van de renteopbrengsten en het rendement van vorderingen op de Schatkist, zal dit verschil in 1996 waarschijnlijk geringer worden. Voor een uit bedrijfseconomisch oogpunt relevante raming van de steun kan er echter, bij wijze van behoudende hypothese van worden uitgegaan, dat het verschil in 1996 gelijk is aan dat in 1995, namelijk 5,9 %. In dit geval zijn, rekening houdend met de duur van de vrijgeving van de reserve, de geraamde kosten van de transactie voor de Schatkist vrijwel gelijk aan het geraamde voordeel voor de Banco.

3.4. De voorschotten van de Banca d'Italia overeenkomstig het ministerieel besluit van 27 september 1974

In artikel 3, lid 4, van het wetsdecreet wordt bepaald dat de Banca d'Italia aan de Banco, teneinde de herstructurering van de kredietgroep te vergemakkelijken, onder de in het besluit van de minister van de Schatkist van 27 september 1974 aangegeven voorwaarden voorschotten kan verstrekken ter dekking van de verliezen in verband met financieringen en andere transacties van de Banco ten behoeve van ondernemingen van de groep die in liquidatie zijn, en in het belang van de crediteuren van deze ondernemingen. Het ministerieel besluit van 27 september 1974 bepaalt dat de Banca d'Italia voor 24 maanden voorschotten kan verlenen op langlopende Schatkistbiljetten tegen een rente van 1 %, aan banken die, na in de plaats te zijn getreden van depositohouders bij andere in gedwongen liquidatie verkerende banken, de daaruit voortvloeiende verliezen moeten afschrijven, omdat zij geheel of gedeeltelijk niet invorderbaar zijn. De Banca d'Italia stelt het bedrag van dergelijke voorschotten vast naar verhouding van de omvang van het verlies en de noodzakelijke afschrijvingen.

In dit verband hebben de Italiaanse autoriteiten verklaard dat dergelijke maatregelen niet zijn genomen en dat zij eventueel alleen met betrekking tot problemen in verband met de liquidatie van de activa van Isveimer zouden kunnen worden uitgevoerd. Zij hebben erop gewezen dat de maatregel de concurrentie op communautair niveau niet vervalst, daar zij niet gericht is op de redding van Isveimer, doch op waarborging van de bescherming van de belangen van de crediteuren van deze instelling die, daar zij in liquidatie is gebracht, niet meer op de markt aanwezig is. Daarbij werd aangetoond dat talrijke buitenlandse kredietinstellingen tot de grotere crediteuren van Isveimer behoren. Tenslotte hebben de Italiaanse autoriteiten opgemerkt dat de Banco geen winst zou behalen op de betrokken voorschotten, omdat zij alleen zijn bedoeld als compensatie voor de lasten die de Banco zou moeten dragen in verband met financieringen om de liquidatieprocedure voor door haar gecontroleerde ondernemingen te vermakkelijken.

De voorschotten beogen de Banco te compenseren voor de verliezen die zij moest lijden ten gevolge van de aan Isveimer verstrekte financiering voor de terugbetaling van crediteuren in het kader van de liquidatieprocedure. De doelstelling is de volledige bescherming van de crediteuren van Isveimer, jegens welke de Banco overigens geen enkele verplichting heeft, daar artikel 2362 van het Burgerlijk Wetboek in dit geval niet van toepassing is (*). Het bedrag van de financiering is beperkt tot de negatieve liquidatiewaarde, voor zover de verkoop van de activa van Isveimer niet toereikend is ter dekking van de vorderingen van crediteuren. Door de operatie moet worden voorkomen dat zich spanningen en ongewenste negatieve gevolgen voordoen op de financiële markten, met name vanwege de aanzienlijke schulden van Isveimer aan buitenlandse financiële instellingen.

In dit stadium van het onderzoek en op grond van de beschikbare inlichtingen is de Commissie van mening dat de bepalingen van het ministerieel besluit van 27 september 1974 steun kunnen vormen. Teneinde het mogelijke vervalsende gevolg voor de concurrentie te beoordelen, dat uit dergelijke maatregelen kan voortvloeien, moet de liquidatieprocedure worden onderzocht. Over het algemeen kan, in het geval waarin de liquidatie van de bank de verkoop van alle commerciële en bemiddelingsactiviteiten en de vrije verdeling van haar goederen en bedrijfsactiviteiten over de concurrenten mogelijk maakt, worden gesteld dat de betrokken maatregelen waarschijnlijk geen concurrentievervalsing in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag zullen opleveren. Anderzijds is het, in het geval waarin de activa en de passiva van de bank in liquidatie in hun geheel aan een andere marktdeelnemer worden verkocht, mogelijk dat de bepalingen van het ministerieel besluit van 27 september 1974 de vrije concurrentie vervalsen, aangezien zij het de facto mogelijk kunnen maken dat de activiteiten van de bank in liquidatie door de verwerfer worden voortgezet.

In het onderhavige geval beschikt de Commissie in het huidige stadium van het onderzoek niet over voldoende inlichtingen met betrekking tot de liquidatie van Isveimer, met name inzake de verdeling van haar goederen en activiteiten over de concurrenten. Bovendien is niet uitgesloten dat enige van de activa van Isveimer door de Banco kunnen worden overgenomen. Gezien het ontbreken van informatie over de procedure ter liquidatie van Isveimer en de voorwaarden betreffende de eventuele overdracht van activiteiten aan de Banco, is de Commissie niet in staat uit te sluiten dat de voorschotten staatssteun vormen. In dit stadium en op basis van de beschikbare inlichtingen is de Commissie dan ook van oordeel dat de door het ministerieel besluit van 27 september 1974 voorziene maatregelen staatssteun kunnen vormen in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag.

3.5. De belastingverlichtingen

Artikel 3, lid 5, van het wetsdecreet bepaalt dat, wat de rechtshandelingen betreffende de overdracht van bedrijven, bedrijfsonderdelen, goederen en contracten vóór 30 juni 1997 door ondernemingen van de kredietgroep Banco di Napoli betreft, de registratierechten worden vervangen door een forfaitaire heffing van 1 miljoen lire. In deze hebben de Italiaanse autoriteiten verklaard dat dergelijke maatregelen alleen volledig van toepassing zijn, wanneer er sprake is van overdracht van vorderingen aan derden en van overdracht van bijkantoren. De belastingverlichtingen zijn beperkt tot 6 miljard in verband met overdracht van circa 6 000 miljard aan kredieten tussen eind 1995 en begin 1996 aan andere kredietinstellingen, en tot 25 miljard in verband met de verkoop van 77 bijkantoren, waarvan er reeds 50 zijn verkocht. De Italiaanse autoriteiten hebben gewezen op het niet-bestaan van economische voordelen ten gunste van de Banco, omdat in het geval van overdracht van vorderingen de registratie voor de partijen een keuzemogelijkheid vormt en deze hoe dan ook ten laste komt van de verwerfer en omdat de registratie in het geval van verkoop van de bijkantoren altijd ten laste van de verwerfer komt. Uit onderhandelingsoogpunt leidt de noodzaak voor de Banco om de activiteiten met spoed te verkopen, tot een zwakke positie van de Banco jegens de verwerfer of de potentiële verwervers, zodat het niet mogelijk moet worden geacht dat de belastingvoordelen ten gunste van de verwerfer op welke wijze dan ook weer aan de Banco ten goede kunnen komen of met deze kunnen worden gedeeld.

In dit stadium van het onderzoek en op grond van de beschikbare gegevens is de Commissie van mening dat de betrokken maatregelen staatssteun kunnen vormen, omdat niet is uitgesloten dat de belastingvoordelen economisch gezien aan de Banco ten goede kunnen komen, hoewel de registratie formeel ten laste van de verwerfer komt. Een totale kwantificatie van de belastingverlichtingen is thans niet mogelijk, omdat nadere inlichtingen ontbreken over de transacties die in aanmerking zouden kunnen komen voor de betrokken belastingvrijstellingen en die eventueel bij de reeds verrichte zouden worden gevoegd.

4. VERSTORING VAN HET HANDELSVERKEER TUSSEN DE LID-STATEN

De liberalisatie van de financiële diensten en de integratie van de financiële markten hebben ten gevolge dat het intracommunautaire handelsverkeer steeds gevoeliger wordt voor mededingingsdistorsies. Steun die verleend wordt aan een kredietgroep als de Banco di Napoli, die kredieten en andere financieringen verleent aan ondernemingen die met elkaar op de internationale markten concurreren, en die voorts bij het aanbieden van financiële diensten concurreert met andere Europese banken, waarbij zij haar activiteiten

(*) De Banco heeft een aandeel van 65 % in Isveimer.

door middel van haar net van agentschappen buiten Italië uitbreidt tot het buitenland, kan hoe dan ook vervalsende effecten op het intracommunautaire handelsverkeer opleveren.

Bovendien moet worden overwogen dat banken, hoewel het hun mogelijk is als tussenpersoon en dienstverlener grensoverschrijdend werkzaamheden te verrichten, dikwijls hindernissen voor hun uitbreiding in het buitenland ondervinden. Deze hindernissen houden vaak verband met de plaatselijke wortels van de nationale banken, die het voor buitenlandse concurrenten duurder maakt op de markt te komen. Aangezien door de liberalisatie de mogelijkheden voor banken om hun diensten in andere Lid-Staten aan te bieden, zoals bij voorbeeld reeds door Crédit Lyonnais, Deutsche Bank en Westdeutsche Landesbank geschiedt, steeds verder zullen toenemen, kan staatssteun ten behoeve van een bank — internationaal of nationaal — dergelijke mogelijkheden belemmeren. Steun die gericht is op de instandhouding van zelfs maar lokale banken, die anders wegens hun geringere efficiëntie en concurrentiekracht van de markt zouden zijn verdreven, kan derhalve de mededinging in de Gemeenschap vervalsen, omdat zij de intrede van buitenlandse banken op de Italiaanse markt bemoeilijkt.

Zonder de betrokken steun had de Banco waarschijnlijk moeten worden geliquideerd of verkocht aan een meer solide financiële instelling. In dat geval hadden de Banco of zijn activiteiten door een buitenlandse concurrent kunnen worden aangekocht, die zich een goede marktpositie in Italië zou willen verwerven. De cli ntele van de Banco had zich bovendien moeten wenden tot andere banken, eventueel buitenlandse. Derhalve moet worden gesteld dat de steun ten gunste van de Banco onder het toepassingsgebied van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag valt, omdat zij staatssteun kan vormen die de mededinging vervalst op een wijze waardoor het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig kan worden beïnvloed.

5. EERSTE ONDERZOEK VAN DE VERENIGBAARHEID VAN DE STEUN

Nadat is vastgesteld dat de betrokken maatregelen staatssteun vormen in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag, moet de Commissie beoordelen of deze steun verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden geacht in de zin van artikel 92, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag. In het kader van deze beoordeling houdt de Commissie rekening met het feit dat in bepaalde situaties specifieke maatregelen noodzakelijk zijn om te voorkomen dat het faillissement van een grote bank negatieve en ongewenste repercussies heeft op de financiële markten.

In het onderhavige geval gaat het niet om steun van sociale aard ten behoeve van individuele verbruikers, noch om steun die door een uitzonderlijke gebeurtenis veroorzaakte schade moet herstellen, noch om steun die een ernstige verstoring van de Italiaanse economie moet verhelpen; de steun moet immers alleen de moeilijkheden van  en enkele begunstigde instelling, de Banco di Napoli, overwinnen en niet de moeilijkheden van alle marktdeelnemers in de sector. Het gaat evenmin om steun die de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën moet bevorderen, met name in Zuid-Italië, omdat de Banco als kredietinstelling aanwezig is op het gehele nationale grondgebied en ook buiten Italië een aanzienlijke vertegenwoordiging heeft. De gronden van de moeilijkheden van de Banco zijn eigen aan de instelling en schijnen in hoge mate verbonden te zijn met het commerciële en kredietverleningsbeleid dat de Banco in de jaren negentig heeft gevoerd, zonder een passende selectie en een nauwlettende controle op de debiteuren en de aangegane risico's en bij een uiterst rigide en inadequate kostenstructuur, met name bij de personeelskosten. Daarom kan de steun niet als van gemeenschappelijk Europees belang worden aangemerkt.

Derhalve kan alleen de afwijking van artikel 92, lid 3, onder c), in overweging worden genomen. Wat dit betreft beoordeelt de Commissie, gezien de aard en de doelstellingen van de steun ten behoeve van de Banco di Napoli, de verenigbaarheid daarvan op grond van de richtsnoeren die zij in haar mededeling inzake reddings- en herstructureringssteun heeft uiteengezet (*).

Ten eerste moet, wat de steun in de vorm van de vrijstelling van de verplichting van de verplichte reserve betreft, de verenigbaarheid daarvan worden beoordeeld op grond van de richtsnoeren voor reddingssteun, daar deze steun gericht is op de voorkoming van situaties van liquiditeitsproblemen op de interbancaire markt. Bij ontstentenis van een dergelijk optreden zouden de moeilijkheden van de Banco tot bijzonder kritieke situaties op de interbancaire markt hebben geleid, ten nadele van de andere kredietverlenende instellingen. De maatregel blijft beperkt tot het strikte minimum om de moeilijke situatie waarin de Banco verkeert, te overkomen en het besmettingsgevaar tegen te gaan, en is ook beperkt tot de periode die nodig is voor de goedkeuring van het definitieve herstructureringsplan en de verwezenlijking van de kapitaalverhogingen door de Schatkist, die v or het eind van het jaar moeten zijn voltooid. Daarom kan deze steun verenigbaar worden geacht met de gemeenschappelijke markt; in het licht van het belang dat aan de bijzondere gevoeligheid van de bancaire sector moet worden gehecht, voldoet zij immers aan de richtsnoeren voor reddingssteun.

Wat de andere maatregelen ter vergemakkelijking van de herstructurering van de Banco betreft, moet de Commissie overeenkomstig de in de bovengenoemde mededeling vermelde beginselen nagaan of een algemeen, coherent en realistisch herstelplan voor de Banco bestaat en of dit toereikend is. Met name moet daarbij aan de volgende criteria worden voldaan:

1. de steun mag het noodzakelijke minimum niet overschrijden en moet in verhouding staan tot de kosten en baten van de herstructurering;

(*) PB nr. C 368 van 23. 12. 1994.

2. de instelling waaraan de steun wordt verleend, moet zoveel mogelijk bijdragen tot de herstructureringskosten;
3. het plan moet garanderen dat de steunontvangende instelling binnen een redelijk tijdsbestek weer economisch en financieel levensvatbaar is;
4. de bepalingen die het plan behelst of die dit flankeren, moeten waarborgen dat de concurrentievervalsing tot het minimum wordt teruggebracht en dat het gemeenschappelijk belang wordt geëerbiedigd. Dergelijke bepalingen moeten betrekking hebben op de marktpositie van de gesteunde onderneming, teneinde het vervalsende effect dat de steun op de concurrentie heeft, naar behoren te compenseren.

Aan de Commissie zijn de hoofdlijnen van het herstructureringsplan van de Banco voorgelegd, dat op 25 juni 1996 door de Raad van Bestuur is goedgekeurd en dat een aanscherping van het eind 1995 goedgekeurde plan vormt. In het licht van een eerste onderzoek van de algemene lijnen van het plan en van de in het wetsdecreet bepaalde voorwaarden is de Commissie van oordeel dat de door de Italiaanse autoriteiten gevolgde benadering metterdaad gericht is op het verhelpen van de fundamentele problemen van de Banco. Zij constateert dat de herkapitalisering door de Schatkist afhankelijk blijft van vier hoofdvoorwaarden, zoals het zorgen voor een beter aangepaste en correcte vermogenspositie van de Banco, de vaststelling van een passend herstructureringsplan, het bereiken van akkoorden met de vakbonden waardoor de arbeidskosten kunnen worden teruggebracht, en de deelneming van andere banken aan de operatie. Deze voorwaarden zijn in beginsel bestemd om de economische doeltreffendheid van de operatie te garanderen. De Commissie merkt ook op dat het plan de herdefinitie van de bedrijfsstrategie behelst, alsmede de vermindering van de beheers- en personeelskosten, de liquidatie van inefficiënte ondernemingen, de vermindering van de commerciële aanwezigheid, mede teneinde rekening te houden met het rechtmatige belang van de concurrenten.

Anderzijds is de Commissie van oordeel dat op verschillende punten preciseringen moeten worden aangebracht. Zoals eerder gezegd stelt het algemeen beginsel dat op ondernemingen in moeilijkheden moet worden toegepast, zij het dan ook rekening houdend met het specifieke karakter van de banksector, de verenigbaarheid van de steun afhankelijk van de beperking daarvan tot het strikt noodzakelijke, zodat de herstructureringsinspanningen zoveel mogelijk worden gedragen door de in moeilijkheden verkerende onderneming, van de volledige uitvoering van een herstructureringsplan dat binnen een redelijk tijdsbestek de terugkeer van de onderneming tot economische en financiële efficiëntie op langere termijn kan waarborgen, en tenslotte van de inbreng van voldoende tegenprestaties ter compensatie van het concurrentievervalsende effect van de steun.

Ten eerste zijn nauwkeuriger gegevens noodzakelijk om de aard en het bedrag van de staatssteun bij de betrokken maatregelen definitief te kunnen vaststellen. De kwantificering van de steun is enerzijds noodzakelijk om na te gaan dat deze het strikte minimum niet overschrijdt en dat zij in verhouding staat tot de kosten en de baten van de herstructurering, en anderzijds om de ter compensatie voor de concurrenten nodige tegenprestaties vast te stellen.

Ten tweede heeft de Commissie behoefte aan gedetailleerde informatie over het herstructureringsplan van de Banco, dat met advies van de zakenbank Rothschild is opgesteld, om de mogelijkheden voor sanering van de Banco en het binnen een redelijk tijdsbestek terugkeren tot economische en financiële efficiëntie op lange termijn zonder opnieuw een beroep te moeten doen op staatssteun, te kunnen beoordelen. In deze zijn gedetailleerde financiële gegevens noodzakelijk om te kunnen beoordelen of het plan realistisch is. Teneinde de doeltreffendheid van het herstructureringsplan naar behoren te kunnen bepalen, moeten de analyses en de beoordelingsstudies welke door de adviserende banken van de Schatkist of van de Banco zijn verricht, en de resultaten van de inspectieverslagen van de Banca d'Italia aan de Commissie worden toegezonden.

Ten derde wil de Commissie een bevestiging van het voldoen aan de in het wetsdecreet gestelde voorwaarden, met name wat betreft het bereiken van akkoorden met de vakbonden waardoor de arbeidskosten op passende wijze kunnen worden vermindert, en ter zake van de participatie van andere banken en investeerders aan de kapitaalverhogingen. Bij ontstentenis van deze informatie kan de Commissie zich niet ten gunste van de verenigbaarheid van de onderhavige maatregelen, die staatssteunelementen kunnen inhouden, uitspreken.

Wat de maatregelen betreft die de vervalsende effecten van de steunmaatregelen moeten compenseren, beschikt de Commissie in dit stadium niet over voldoende gegevens om te kunnen concluderen dat de voorlopige vermindering van het net van bijkantoren in Noord-Italië, hoewel zulks noodzakelijk is om de concurrentiestrategie van de Banco beter te bepalen, ook voldoende is om de concurrenten te compenseren voor het vervalsende effect van de steun.

Tenslotte meent de Commissie dat aanvullende inlichtingen noodzakelijk zijn over de rol van de huidige aandeelhouders van de Banco, met name over de voorwaarden betreffende de afstoting van de aandelen van de Schatkist ten behoeve van de Fondazione Banco di Napoli.

6. CONCLUSIES

Concluderend meent de Commissie in dit stadium en op basis van de beschikbare informatie dat enige in wetsdecreet nr. 293 van 27 mei 1996, waarin wetsdecreet nr. 163 van 27 maart 1996 met enige wijzigingen

is overgenomen, bepaalde maatregelen staatssteunelementen in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag kunnen bevatten. Met name meent de Commissie dat van staatssteun sprake kan zijn bij de herkapitalisatie door de Schatkist ten belope van 2 000 miljard, de mogelijkheid van vrijgeving van de verplichte reserve, de voorschotten van de Banca d'Italia overeenkomstig het ministerieel besluit van 27 september 1974 en de belastingvrijstellingen. Het totale bedrag van de steun kan in dit stadium niet nauwkeurig worden gecijferd. Daarentegen vormen de obligatielening van 2 365 miljard en de kapitaalverhoging met 283 miljard overeenkomstig de wet „Amato” geen staatssteun.

Wat de verenigbaarheid van de bovengenoemde steunmaatregelen betreft, is de Commissie van oordeel dat de mogelijkheid van vrijgeving van de verplichte reserve steun vormt, die verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt in het licht van de bepalingen betreffende reddingssteun en het specifieke belang dat moet worden gehecht aan de bijzondere gevoeligheid van de banksector.

Met betrekking tot de andere steunmaatregelen, te weten de herkapitalisering door de Schatkist ten belope van 2 000 miljard, de voorschotten van de Banca d'Italia overeenkomstig het ministerieel besluit van 27 september 1974 en de belastingvrijstellingen beschikt de Commissie thans niet over voldoende inlichtingen om tot hun verenigbaarheid te kunnen concluderen. Dientengevolge moeten deze maatregelen worden onderzocht in het licht van het bepaalde in artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag. Te dien einde heeft de Commissie besloten de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

In het kader van deze procedure verzoekt de Commissie de Italiaanse autoriteiten haar de volgende documenten en gegevens over te leggen:

- a) de officiële verslagen en balansen van de Banco di Napoli (afzonderlijk en geconsolideerd) over 1994 en 1995 en het eerste halfjaar van 1996;
- b) een gedetailleerde notitie over de oorzaken van de crisis van de Banco en de herstructureringsmaatregelen die deze kunnen verhelpen; deze notitie moet in het bijzonder gericht zijn op de herstructurering van het kredietverleningsbedrijf, de deelnemingen en de risicocontrole, de maatregelen om de personeelskosten te verminderen (inclusief pensioenlasten), zulks in vergelijking met de rest van de bancaire sector, en de rationalisering van het bijkantorennet;
- c) een gedetailleerd bedrijfsplan voor de herstructurering en sanering van de kredietgroep Banco di Napoli; in dit plan moeten zijn opgenomen:
 - ramingen van de rekeningen en balans voor de komende vier jaren en de bij de opstelling daarvan gehanteerde hypothesen;
 - de ontwikkeling van de economische, vermogens- en financiële situatie van de Banco, ook met betrekking tot het zich voordoen van andere hypothesen dan die welke oorspronkelijk in aanmerking zijn genomen;
 - de concrete mogelijkheid dat de Banco binnen een redelijk tijdsbestek weer economisch en financieel levensvatbaar wordt op langere termijn;
- d) de analyses en de studies die door Rothschild en andere zakenbanken als adviseurs van de Schatkist of de Banco ter beoordeling van de situatie zijn verricht, alsmede de resultaten van de inspectierapporten van de Banca d'Italia;
- e) studies met prognoses over de ontwikkeling van het Italiaanse bankwezen en een nota over de marktpositie van de Banco in vergelijking met de rest van het bankwezen en de voornaamste concurrenten, met een raming van de ontwikkeling van de marktaandelen van de Banco in de verschillende sectoren en geografische gebieden;
- f) een nota over de relaties tussen de Schatkist en de andere aandeelhouders van de Banco, met name met betrekking tot de voorwaarden betreffende de aan deze door het bepaalde in artikel 2 van het wetsdecreet toegekende rechten;
- g) een nota over de benoeming van nieuwe leden in de vennootschapsorganen van de Banco, als bepaald in artikel 3, lid 2, van het wetsdecreet;
- h) een nota betreffende de modaliteiten en de uitvoeringstermijnen van de kapitaalverhogingen en alle andere maatregelen ten gunste van de Banco, met een beschrijving van de deelneming van andere banken en beleggers aan de bovengenoemde operaties en van hun openbaar of particulier karakter;
- i) een nota inzake de procedures ter liquidatie van Isveimer en eventuele andere vennootschappen waarin de Banco deelnemingen heeft, met een beschrijving van het eventueel door de Banco overnemen van goederen, activiteiten, en rechtsverhoudingen met bedrijven in liquidatie;
- l) een nota over de situatie en de economische en vermogensvooruitzichten van de buitenlandse dochterondernemingen van de Banco;

- m) de tegenprestaties voor de concurrenten ter compensatie van de vervalsende effecten van de steunmaatregelen;
- n) alle andere inlichtingen of documenten welke dienstig kunnen zijn voor de beoordeling van de in het wetsdecreet voorziene of voorgenomen operaties ten behoeve van de Banco.

De Commissie behoudt zich de mogelijkheid voor om na de bovenbedoelde documenten te hebben onderzocht te verzoeken om aanvullende inlichtingen.”

De Commissie maant bij deze de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden aan, haar hun opmerkingen over de betrokken maatregelen binnen 30 dagen na de datum van bekendmaking van deze mededeling toe te zenden aan het volgende adres:

Europese Commissie,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

Deze opmerkingen zullen aan de Italiaanse Regering ter kennis worden gebracht.

REKENKAMER

ACCOUNTANTSVERSLAG BETREFFENDE DE REKENINGEN VAN DE REKENKAMER OVER HET BEGROTINGSJAAR 1995

(96/C 328/05)

BERICHT AAN DE LEZER

Onverminderd de bepalingen van artikel 188 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, waarbij de verantwoordelijkheid voor de controle van alle ontvangsten en uitgaven van de Gemeenschap bij de Rekenkamer wordt gelegd, en de bepalingen van artikel 206 van dit Verdrag betreffende het verlenen van kwijting, laat de Rekenkamer sedert de afsluiting van het begrotingsjaar 1987 jaarlijks de rekeningen betreffende haar intern administratief beheer door een onafhankelijke accountant controleren.

De verslagen die de onafhankelijke accountant van de Rekenkamer heeft opgesteld over de rekeningen van de Kamer betreffende de begrotingsjaren 1987-1991 werden alleen ter kennis van de Voorzitter van de Commissie Begrotingscontrole van het Europees Parlement gebracht.

Overeenkomstig het besluit van het college van de Rekenkamer op haar zitting van 8 juli 1993 worden de verslagen van de onafhankelijke accountant sedert het begrotingsjaar 1992 in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

De financiële staten bij het hierna volgende verslag berusten op de boekhoudkundige gegevens die de Rekenkamer aan de Commissie heeft meegedeeld met het oog op de opstelling van de jaarrekening en de financiële balans van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1995. Deze boekhoudkundige gegevens zijn op schriftelijke aanvraag verkrijgbaar bij de Dienst externe betrekkingen met de instellingen en public relations van de Rekenkamer.

Voor de Rekenkamer

Bernhard FRIEDMANN

President

**Verklaring betreffende de juistheid en getrouwheid van de financiële staten per
31 december 1995**

*Aan de leden van de
Europese Rekenkamer*

Overeenkomstig de van de Europese Rekenkamer ontvangen opdracht hebben wij de volgende gegevens getoetst:

- de boekhoudkundige gegevens die de Europese Rekenkamer heeft meegedeeld aan de Commissie met het oog op de opstelling van de jaarrekening en de financiële balans van de Europese Gemeenschappen voor het begrotingsjaar 1995;
- de financiële staten van de Europese Rekenkamer per 31 december 1995, die op voornoemde boekhoudkundige gegevens berusten en bedoeld zijn voor bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De boekhoudkundige gegevens en de financiële staten vallen onder de verantwoordelijkheid van de Europese Rekenkamer. Het is onze verantwoordelijkheid om, op basis van de door ons uitgevoerde accountantscontrole, een oordeel over de boekhoudkundige gegevens en de financiële staten te geven.

Wij hebben onze werkzaamheden volgens de internationale controlenormen verricht. Dit houdt in dat de controle zodanig gepland en verricht moest worden dat redelijke zekerheid verkregen werd dat de boekhoudkundige gegevens en de financiële staten geen significante onjuistheden bevatten. Een controlebezoek behelst het onderzoeken, op basis van steekproeven, van bewijsmiddelen ter onderbouwing van de in de boekhoudkundige gegevens en de financiële staten vervatte bedragen en data. Bovendien moet een beoordeling plaatsvinden van de boekhoudkundige beginselen, de gevolgde boekhoudkundige methoden en de significante ramingen die de Europese Rekenkamer voor de vaststelling van de rekeningen heeft opgesteld, alsmede van de algehele presentatie van de rekeningen.

Naar ons oordeel geven de bijgaande boekhoudkundige gegevens en financiële staten, overeenkomstig het Financieel Reglement en de uitvoeringsvoorschriften daarbij, de toepasselijke boekhoudkundige beginselen en de interne regels van de Europese Rekenkamer, een getrouw beeld van het vermogen en de financiële situatie van de Europese Rekenkamer per 31 december 1995, alsook van de staat van haar ontvangsten en uitgaven van het op die datum afgesloten begrotingsjaar.

Luxemburg, 2 juli 1996.

Coopers & Lybrand S.C.
Accountants

vertegenwoordigd door

Marie-Jeanne CHÈVREMONT

Pascal RAKOVSKY

FINANCIËLE STATEN PER 31 DECEMBER 1995

Staat van de ontvangsten en uitgaven voor de begrotingsjaren afgesloten op 31 december 1995 en 1994

	Toelichting	1995	1994
		(1 000 ECU)	
Ontvangsten			
Bijdrage uit de algemene ontvangsten van de Europese Gemeenschappen		41 262	35 473
Eigen ontvangsten van de Rekenkamer	1 b)		
— Communautaire heffingen en retributies ingehouden op de bezoldigingen		6 683	5 697
— Ontvangsten voortvloeiende uit de administratieve werking	2	830	132
— Diverse ontvangsten		96	4
<i>Totaal ontvangsten</i>		48 871	41 306
Uitgaven			
Uitgaven met betrekking tot leden en personeel van de instelling			
— Leden van de instelling		4 771	3 977
— Personeel in actieve dienst		34 765	30 203
— Vergoedingen en diverse bijdragen in verband met de definitieve beëindiging van de dienst		581	620
— Dienstreizen en lokaal vervoer		1 533	1 256
— Overige uitgaven		1 622	1 336
		43 272	37 392
Huishoudelijke uitgaven			
— Uitgaven voor onroerende goederen		2 025	1 111
— Uitgaven voor automatisering		1 193	718
— Roerende goederen en bijkomende kosten		928	509
— Lopende huishoudelijke uitgaven		526	342
— Publicaties en voorlichting		691	836
— Overige uitgaven		469	312
		5 832	3 828
<i>Totaal uitgaven</i>		49 104	41 220
Beheersaldo van het begrotingsjaar	7	(233)	86

De bijgevoegde toelichtingen vormen een bestanddeel van deze financiële staten.

Balansen per 31 december 1995 en 1994

	Toelichting	1995	1994
		(1 000 ECU)	
ACTIVA			
Vaste activa	1 d)		
Gebouwen		24 419	24 264
Materieel en meubilair		4 897	4 806
Andere activa		275	236
		29 591	29 306
Vlottende activa			
Benodigdheden	1 e)	114	125
Diverse debiteuren	4	873	304
Kasmiddelen		341	283
		1 328	712
<i>Totaal activa</i>		30 919	30 018
PASSIVA			
Vast vermogen			
Eigen vermogen	3	29 430	29 195
Ontvangen borgstellingen en garanties		—	—
Uit vorige begrotingsjaren overgedragen beheer-saldo	7	307	221
Beheersaldo van het begrotingsjaar	7	(233)	86
		29 504	29 502
Schulden op korte termijn			
Diverse crediteuren	5	1 261	435
Nog niet afgewikkelde betalingen	6	154	81
		1 415	516
<i>Totaal passiva</i>		30 919	30 018

De bijgevoegde toelichtingen vormen een bestanddeel van deze financiële staten.

Toelichtingen bij de financiële staten per 31 december 1995

BOEKHOUDKUNDIGE BEGINSELEN

1. a) *Boekhoudkundige voorschriften*

De boekhouding van de Europese Rekenkamer wordt gevoerd en de financiële staten worden opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het Financieel Reglement van 21 december 1977, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 2335/95 van de Raad van 18 september 1995, en van Verordening (Euratom, EGKS, EG) nr. 3418/93 van de Commissie van 9 december 1993 houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende een aantal bepalingen van het Financieel Reglement.

Overeenkomstig artikel 136 van de voornoemde uitvoeringsvoorschriften worden de financiële staten ingediend overeenkomstig algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen, waaronder met name de beginselen die zijn vastgelegd in de richtlijnen van de Raad, tenzij bij verordening anders wordt bepaald.

b) *Eigen ontvangsten van de Rekenkamer*

De eigen ontvangsten van de Rekenkamer worden geboekt op basis van de in de loop van het begrotingsjaar werkelijk ontvangen bedragen.

Verschuldigde bedragen die bij de afsluiting van het begrotingsjaar nog niet zijn ingevorderd worden op de actiefzijde van de balans in de rubriek „diverse debiteuren” onder de post „nog in te vorderen ontvangsten” opgenomen. Op de passiefzijde van de balans is een tegenpost met dezelfde benaming in de rubriek „diverse crediteuren” opgenomen. Deze boekingen worden geristorneerd als de invordering heeft plaatsgehad.

c) *Uitgaven*

De uitgaven van het begrotingsjaar die zijn vermeld in de „Staat van ontvangsten en uitgaven” zijn de betalingen die werden verricht ten laste van de kredieten van het begrotingsjaar zelf en van de kredieten die krachtens de terzake geldende voorschriften uit het vorige begrotingsjaar werden overgedragen.

Voor dit begrotingsjaar werden, overeenkomstig artikel 6, zesde alinea, van het Financieel Reglement, de uitgaven in aanmerking genomen waarvan de betalings-

opdracht uiterlijk op 31 december bij de financieel controleur en uiterlijk op 10 januari daaropvolgend bij de rekenplichtige is binnengekomen, en de betaling uiterlijk op 15 januari daaropvolgend door de rekenplichtige is verricht.

d) *Vaste activa*

De gebouwen, het materieel en het meubilair worden gewaardeerd op hun aanschafwaarde. Wanneer deze in nationale valuta is uitgedrukt, wordt zij omgerekend in Ecu tegen de ten tijde van de aanschaf geldende boekhoudkundige koers. Er wordt geen enkele afschrijving toegepast omdat de aanschafkosten integraal worden geboekt op de desbetreffende uitgavenrekening in het begrotingsjaar van aanschaf. De totale waarde van de vaste activa blijft gedurende hun hele benuttingstijd geregistreerd op de actiefzijde, met een tegenpost voor hetzelfde bedrag aan de passiefzijde onder de rubriek „Eigen vermogen”.

Het materieel en het meubilair worden slechts onder de vaste activa geregistreerd wanneer de waarde van de goederen 350 ECU of meer bedraagt.

e) *Benodigdheden*

Deze rubriek omvat een voorraad kantoorbenodigdheden en andere verbruiksgoederen die respectievelijk op de laatstbekende prijs en op de aanschafprijs worden gewaardeerd, met een tegenpost voor hetzelfde bedrag aan de passiefzijde onder de rubriek „Eigen vermogen”. Wanneer de aanschafprijs in nationale valuta is uitgedrukt, wordt deze omgerekend in Ecu tegen de boekhoudkundige koers die voor de opstelling van de balans is gehanteerd.

ONTVANGSTEN VOORTVLOEIENDE UIT DE ADMINISTRATIEVE WERKING

2. De rubriek „Ontvangsten voortvloeiende uit de administratieve werking” omvat hoofdzakelijk:

- de ontvangsten uit de publikatie van de verslagen en adviezen van de Europese Rekenkamer in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*;
- de betaling van actuariële reserves door de nationale pensioenfondsen en sociale-zekerheidsinstanties in verband met de overdracht van pensioenrechten van ambtenaren.

EIGEN VERMOGEN

3. Het bedrag aan eigen vermogen, vastgesteld volgens de onder 1 d) en 1 e) beschreven beginselen, omvat aan het eind van het begrotingsjaar:

	1995	1994
	(1 000 ECU)	
Vaste activa		
— Gebouwen	24 419	24 264
— Materieel en meubilair	4 897	4 806
Vlottende activa		
— Benodigdheden	114	125
Eigen vermogen	29 430	29 195

DIVERSE DEBITEUREN

4. De rubriek „Diverse debiteuren” omvat aan het eind van het begrotingsjaar:

	1995	1994
	(1 000 ECU)	
Vorderingen op leden en personeel van de instelling	214	167
Nog in te vorderen ontvangsten	590	37
Nog aan te wijzen uitgaven	65	97
Overige	4	3
	873	304

De post „Vorderingen op leden en personeel van de instelling” betreft voornamelijk voorschotten op de kosten van dienstreizen die de leden en het personeel van de instelling reeds hebben gemaakt.

De post „Nog in te vorderen ontvangsten” omvat de verschuldigde maar nog niet ingevorderde bedragen, met een tegenpost op de tussenrekening met dezelfde benaming onder de rubriek „Diverse crediteuren”.

De post „Nog aan te wijzen uitgaven” omvat aan het eind van het begrotingsjaar door de Commissie gefactureerde bedragen die materieel niet ten laste van de begroting konden worden gebracht.

DIVERSE CREDITEUREN

5. De rubriek „Diverse crediteuren” omvat aan het eind van het begrotingsjaar:

	1995	1994
	(1 000 ECU)	
Schuld aan de credit-cardinstantie	269	209
Ontvangsten die opnieuw kunnen worden aangewend	159	91
Te innen ontvangsten	590	37
Voorziening voor ongevallenverzekering	174	46
Overige	69	52
	1 261	435

In de subrubriek „Schuld aan de credit-cardinstantie” wordt het totaal opgenomen van de bedragen die zijn gefactureerd door het bij de Kamer onder contract staande reisbureau alvorens deze door de kredietinstelling worden geïnd.

De tussenrekening „Ontvangsten die opnieuw kunnen worden aangewend” komt overeen met de nog niet aangewende tegenwaarde van de aan de actiefzijde opgenomen bedragen uit hoofde van de uitkering van schadevergoeding, fiscale terugbetalingen of de opbrengst van de verkoop van vaste activa. De ontvangsten die opnieuw kunnen worden aangewend, worden bestemd voor nieuwe uitgaven van dezelfde aard en moeten uiterlijk aan het eind van het volgende begrotingsjaar zijn gebruikt.

In de subrubriek „Te innen ontvangsten” worden de vastgestelde vorderingen bij de Lid-Staten uit hoofde van de overdracht van pensioenrechten opgenomen, voor welke vorderingen nog geen financiële geldstroom heeft plaatsgevonden.

NOG NIET AFGEWIKKELDE BETALINGEN

6. Volgens het Financieel Reglement worden betalingen, waarvoor de betalingsopdracht is gegeven vóór de afsluiting van het begrotingsjaar en die worden verricht tussen 1 en 15 januari van het volgende begrotingsjaar, geboekt als uitgaven van het begrotingsjaar en op de passiefzijde van de balans opgenomen als nog niet afgewikkelde betalingen.

NAAR HET VOLGENDE BEGROTINGSJAAR OVER TE DRAGEN BEHEERSALDO

7. Het beheersaldo van het begrotingsjaar wordt bepaald door het verschil tussen de totale ontvangsten van het begrotingsjaar, en de uitgaven ten laste van kredieten van het begrotingsjaar zelf en van uit het vorige begrotingsjaar overgedragen kredieten.

Het beloop van het naar het volgende begrotingsjaar over te dragen beheersaldo is als volgt:

	1995	1994
	(1 000 ECU)	
Uit voorgaande begrotingsjaren overgedragen beheersaldo	307	221
Beheersaldo van het begrotingsjaar zelf	(233)	86
Naar het volgende begrotingsjaar over te dragen beheersaldo	74	307

BEGROTINGSUITVOERING

8. Voor de begrotingsuitvoering in het begrotingsjaar 1995 wordt onderscheid gemaakt tussen de uitvoering met overgedragen kredieten en de uitvoering met kredieten van het begrotingsjaar zelf.

- a) De overgedragen kredieten omvatten enerzijds alle aangegane betalingsverplichtingen die niet betaalbaar zijn gesteld vóór de afsluiting van het begrotingsjaar en ten laste van de Kamer komen, en anderzijds de kredieten ten aanzien waarvan de begrotingsautoriteit een besluit tot overdracht heeft genomen. De uit het voorgaande begrotingsjaar overgedragen kredieten die niet worden benut tijdens het volgende begrotingsjaar worden geannuleerd.

	Van 1994 naar 1995 overgedragen kredieten	Betalingen	Geannuleerde kredieten
	(1 000 ECU)		
Uitgaven met betrekking tot leden en personeel van de instelling			
— Leden van de instelling	18	14	4
— Personeel in actieve dienst	142	126	16
— Vergoedingen en diverse bijdragen in verband met de definitieve beëindiging van de dienst	—	—	—
— Dienstreizen en lokaal vervoer	220	203	17
— Overige uitgaven	157	117	40
	537	460	77
Huishoudelijke uitgaven			
— Uitgaven voor onroerend goed	149	135	14
— Uitgaven voor automatisering	30	19	11
— Roerende goederen en bijkomende kosten	105	100	5
— Lopende huishoudelijke uitgaven	120	117	3
— Publicaties en voorlichting	481	477	4
— Overige uitgaven	75	74	1
	960	922	38
<i>Totaal</i>	1 497	1 382	115

- b) De uitvoering met kredieten van het begrotingsjaar zelf omvat de betalingen die worden verricht ten laste van de kredieten waarvoor betalingsverplichtingen zijn aangegaan. Het niet betaalbaar gestelde saldo van de betalingsverplichtingen kan worden overgedragen naar het volgende begrotingsjaar. Kredieten waarvoor aan het eind van het begrotingsjaar geen betalingsverplichtingen zijn aangegaan, worden in de regel geannuleerd.

	Kredieten van het begrotingsjaar	Betalingsverplichtingen ten laste van het begrotingsjaar	Betalingen	Naar 1996 overgedragen kredieten	Geannuleerde kredieten
(1 000 ECU)					
Uitgaven met betrekking tot leden en personeel van de instelling					
— Leden van de instelling	4 845	4 795	4 757	38	50
— Personeel in actieve dienst	36 686	34 827	34 639	188	1 859
— Vergoedingen en diverse bijdragen in verband met de definitieve beëindiging van de dienst	685	581	581	—	104
— Dienstreizen en lokaal vervoer	1 750	1 680	1 330	350	70
— Overige uitgaven	1 713	1 674	1 505	169	39
	45 679	43 557	42 812	745	2 122
Huishoudelijke uitgaven					
— Uitgaven voor onroerend goed	2 306	2 302	1 890	412	4
— Uitgaven voor automatisering	1 250	1 248	1 174	74	2
— Roerende goederen en bijkomende kosten	1 067	1 065	828	237	2
— Lopende huishoudelijke uitgaven	517	514	409	105	3
— Publikaties en voorlichting	843	841	214	627	2
— Overige uitgaven	477	455	395	60	22
	6 460	6 425	4 910	1 515	35
<i>Totaal</i>	52 139	49 982	47 722	2 260	2 157

Het totaal van de betalingen met overgedragen kredieten (1 381 963 ECU) en met kredieten van het begrotingsjaar zelf (47 721 940 ECU) beloopt 49 103 903 ECU, hetgeen overeenkomt met het totaal van de uitgaven dat wordt vermeld in de staat van ontvangsten en uitgaven van het begrotingsjaar 1995.

Verslag over de administratieve en boekhoudkundige procedures, het financieel beheer en het systeem van interne controle

*Aan de leden van de
Europese Rekenkamer*

In het kader van onze controle van de op 31 december 1995 vastgestelde jaarrekening en financiële balans van de Europese Rekenkamer hebben wij een onderzoek naar de administratieve en boekhoudkundige procedures en het bij de Europese Rekenkamer geldende systeem van interne controle verricht.

I. DOEL EN AANPAK

Met ons onderzoek wilden wij nagaan of de correcte toepassing van de regels voor de interne controle de verschillende afdelingen van de Kamer in staat stelt borg te staan voor:

- een regelmatige en samenhangende controlestructuur;
- een stelselmatige naleving van de begrotingsprocedure;
- de betrouwbaarheid van de door de Kamer opgestelde financiële staten.

Deze regels voor de interne controle berusten op uitdrukkelijke bepalingen van de verordeningen en basisteksten en vormen tevens de toepassing van algemene beginselen van goed beheer.

De voornaamste verordeningen en basisteksten zijn:

- het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, Euratom, EGKS) nr. 2335/95 van 18 september 1995;
- Verordening (Euratom, EGKS, EG) nr. 3418/93 van de Commissie van 9 december 1993 houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende een aantal bepalingen van het Financieel Reglement van 21 december 1977;
- de interne regels van de Rekenkamer voor de uitvoering van de begroting van de Kamer, vastgesteld bij Besluit nr. 94/75 van 20 december 1994.

Ons onderzoek was dan ook hoofdzakelijk gericht op de inhoud en de beschrijving van de voornaamste administratieve procedures en boekhoudsystemen van de Rekenkamer en voorts op de analyse en evaluatie van de interne controle en van de desbetreffende computerbeveiligingen. Daarnaast werden, op contradictoire basis, gesprekken gevoerd met de diverse dienstverantwoordelijken en hun medewerkers en werden steekproeven verricht op de bewijsstukken betreffende de in de rekeningen van de Kamer opgenomen verrichtingen.

Aard en omvang van de uitgevoerde tests werden bepaald op basis van ons oordeel over de kwaliteit van de interne controle van de Rekenkamer en bieden bijgevolg geen zekerheid dat alle eventuele gebreken volledig werden opgespoord. Niettemin zijn wij van mening dat onze zorgvuldigheid op redelijke wijze steun biedt aan onze conclusie over het onderzoek betreffende het controlesysteem en het financieel beheer van de Rekenkamer.

II. CONCLUSIE

Op grond van een gedetailleerd onderzoek volgens de hiervoor omschreven aanpak concluderen wij:

- de rekeningen zijn zeer betrouwbaar, zodat door ons geen correcties of aanpassingen worden voorgesteld;
- de informatiesystemen werken correct en voldoen aan de regels van interne controle zoals deze door ons worden opgevat en ook in de voornoemde regelgeving zijn vastgelegd.

Luxemburg, 2 juli 1996.

Coopers & Lybrand S.C.
Accountants

vertegenwoordigd door

Marie-Jeanne CHÈVREMONT

Pascal RAKOVSKY

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van Ceuta, Melilla en sommige ACS-Staten

*(96/C 328/06)**(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 186 van 26 juni 1996)*

Op bladzijde 13 wordt de titel als volgt gelezen:

„Bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen.”

Op bladzijde 13, onder I. Inschrijving, wordt punt 1 als volgt gelezen:

„1. Er wordt een inschrijving gehouden voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer naar alle derde landen van zachte tarwe van GN-code 1001 90 99.”

Op bladzijde 14, onder III. Offertes, wordt de tweede alinea van punt 1 als volgt gelezen:

„Offertes die niet per telex, telefax of telegram worden ingediend, moeten in een dubbele, verzegelde enveloppe worden ingezonden. Op de binnenste, eveneens verzegelde enveloppe moet de volgende vermelding zijn aangebracht: „Offerte betreffende de inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen — Verordening (EG) nr. 1143/96 — Vertrouwelijk”.”

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak nr. IV/M.826 — ESPN/STAR)**

(96/C 328/07)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 9 oktober 1996 ontving de Commissie een aanmelding van een beoogde concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad⁽¹⁾ waarin werd medegedeeld dat de ondernemingen ESPN, Inc. (ESPN), die onder zeggenschap staat van The Walt Disney Company groep, en Star Television Limited (Star), die onder zeggenschap staat van The News Corporation Limited groep, in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening medezeggenschap verkrijgen over een nieuw gestichte vennootschap — NEWCO — die een gezamenlijke onderneming is, waarnaar zij alle activa en licenties van hun Aziatische niet-standaard sporttelevisiedistributie zullen overbrengen.
2. De bedrijfswerkzaamheden van de desbetreffende ondernemingen zijn:
 - ESPN: omroepen, distribueren en licenties verlenen van sportprogramma's aan niet-standaard televisieverdelers en -gebruikers,
 - Star: omroepen via niet-standaard televisienetwerken in Azië, met inbegrip van een sportdienst, een filmdienst en een algemene ontspanningsdienst.
3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.
4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk vijf dagen na dagtekening van deze mededeling hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01/296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie IV/M.826 — ESPN/STAR, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie,
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV),
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole,
Kortenberglaan 150,
B-1040 Brussel.

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989; Verordening gerectificeerd in PB nr. L 257 van 21. 9. 1990, blz. 13.